

Annet nummer av

THE EUROPEAN BRIDGE REVIEW

er nå kommet ut

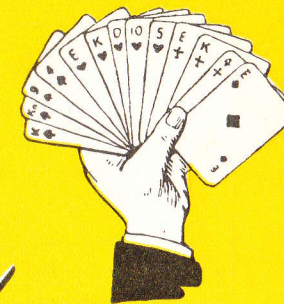
AV INNHOLDET KAN NEVNES:

"News from the European Bridge League" — "Systems Prohibited" —
"Danish-Dutch Encounter" (*Phoenix*) — "Master Players in Action"
(*M. Harrison-Gray*) — "A+B+C+D = 13" (*H. W. Filarski*) — "Back
to Nature" (*Eric Jannersten*) — "Silver Wedding" (*Robert Darvas*) —
"Bridge in Norway" (*Rolf Boe*) — "A Player's Approach to Duplicate
Bridge" (*Charles H. Goren*) — "John Smith" (*Rolf Boe*) — "Squeeze in
One Suit Only" (*Paul Lukács*) — "Test Your Play" — "Pick the Answer"
— "Picked Answers"

Helårsabonnement kr. 25: —

Abonnement kan tegnes gjennom Bridgejournalen, postgirokonto 134 29
Gratis prøveeksemplar kan fåes ved å skrive direkte til ekspedisjonen
— *The European Bridge Review*, Klinten, Sverige

Bridge journalen

Nr 2 25. februar
1950 - 2. årgang

I dette nummer:

Hele Norge med i NM	38
Norgemesterskapet for par	39
Meldinger etter grandåpning Rolf Bøe	40
Punktberegning i fargekon- trakter Charles H. Goren	45
Sperremeldinger mellom Holland og Danmark H. W. Filarski	49
Unge Hansen Rolf Bøe	51
I tur og orden Egil Wang	54
Eksamensprøven	56
Våre 20 spørsmål	62
Siden Sist	65
Fra Nord til Syd	69

Bridgejournalen

Ansv. utg. Eric Jonnersten

Red. ROLF BØE

Snarøya

Telefon 460291

Postgiro 13429

Abonnementspris 1950 kr. 12: -

Utkommer med 10 nummer pr år

Lederen

Som kjent gjør de vanskelige reiseforholdene i vårt land det svært vanskelig å arrangere mesterskapskonkurranser for hele landet. Det er et faktum, ikke bare i bridge men også i de aller fleste idrettsgrener. Som regel blir det til at klubbene til og med Nord-Trøndelag får bli med, mens de som bor nordfor må nøye seg med å lese referatene.

Selvfølgelig er dette svært litet idéelt. Det var derfor et stort fremskritt da

Hele Norge med i NM

Norsk Bridgeforbund virkelig maktet å få klubbene fra Nordland og Troms med både i mesterskapet for klubber og for par. Landsdelen er kanskje underrepresentert, men la gå med det, den er dog med.

Spillerne fra Nordland og Troms har et forferdelig slit for å bli med i våre finaler. De har lange, meget lange reiser, de er vekk fra sitt arbeide mange dager, og de har store økonomiske utgifter, selv om forbundet støtter så langt det kan.

Nordland og Troms er imidlertid ikke hele Nord-Norge. Når vi kommer til Narvik er vi nesten bare halvveis til landsenden. Men forbundsstyret og Øst-Finmark krets har hittil vært enige om at avstandene er for store til at denne kretsen kan bli med.

Men da vi snakket med forbundssekretæren i telefonen forleden kunne han meddele oss at Øst-Finmark nå gikk med planer om å la seg representere i begge Nord-Norgefinalene.

Vær så snild og forstå hva dette betyr. Nord-Norgefinalen for klubber, som er kvalifisering for Norgesmesterskapsfinalen, skal spilles i Bodø i år. Hvis det blir Kirkenes Bridgeklubb som skal representere Øst-Finmark vil spillerne bli nødt til å reise hjemmefra en tirsdag. Så spiller de Nord-Norgefinalen lørdag og søndag, og er hjemme igjen torsdag førstkommende, altså etter å ha vært vekk i ni dager!

Men det er bare blåbær mot hva som vil skje hvis spillerne fra Øst-Finmark skulle være heldige nok (eller uheldige, ettersom man tar det) til å nå selve hovedfinalen. De vil måtte reise hjemmefra lørdag 13. mai om morgenen, og hvis de hopper over festen kan de regne med å komme tilbake lørdag 27. mai om morgenen. Den samlede tiden for å spille i Norgesmesterskapet blir altså 23 døgn.

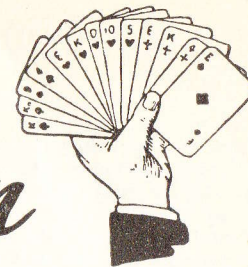
Reisetiden for parmesterskapet blir vel noe av det samme, når vi legger til avstanden mellom Arendal og Trondheim. Fly er selvfølgelig en utvei, men fly fra Kirkenes til Oslo koster 550 kroner hver vei for én person, og så kan man regne ut selv.

Vi tør ikke si om våre venner i Øst-Finmark virkelig vil påta seg den lange reisen, hvis de kvalifiserer seg til hovedfinalen. Sannsynligvis er målet i første omgang Nord-Norgefinalen. Men hvis de ønsker det, hvis de vil påta seg å være hjemmefra mellom tre og fire uker for å delta i vårt nasjonale mesterskap bør det være en sak for hele landet å ordne turen økonomisk. Riktignok har ikke Norsk Bridgeforbund stort å rutte med, men det er dog likevel en sak som bør ordnes, og helt umulig skulle det ikke være. Hvis kloke hoder la sine hjerner i blott skulle det gå an å finne ut hvordan man skulle få penger til dekning av reisen fra Øst-Finmark til Nordland/Troms. Større utgifter blir det ikke, for vi har jo allerede påtatt oss reisen fra Nordland eller Troms.

Som det nå er får hver eneste spiller i det sydlige Norge som har kvalifisert seg til en Norgesmesterskapsfinale dekket sine reiseutgifter. Målet bør være å få utvidet dette slik at alle norske spillere, selv om de bor så langt nord som i Finmark, skal ha de samme rettighetene. Det får ikke hjelpe om det koster, det er vel anvendte penger. Selv om det ikke kan la seg realisere i år er det et mål å arbeide mot.

Rolf Bøe.

Bridgejournalen

Nr. 2

25. FEBRUAR 1950

2. årgang

Norgesmesterskapet for par

Forbundsstyret har nå fastsatt avviklingen av Norgesmesterskapet for par. Turneringen spilles på samme måte som ifjor, med landsdelsfinaler rundt omkring og tilslutt finale i Arendal. Finalen skal gå 23—25 juni, også bl. a. St. Hansaften. Det er planlagt en båttur på fjorden denne aften for alle deltagerne og eventuelle andre tilreisende — slett ingen dum idé.

Landsdelsfinalene skal spilles 6. og 7. mai, og her får de forskjellige kretsene med følgende representanter:

Distrikt I — Østlandet

Østfold	4
Follo	3
Nedre Romerike	2
Øvre Romerike	3
Hedmark	2
Glåmdal	1
Sør-Østerdal	1

Landsdelsfinalen skal spilles på Strømmen, med Nedre Romerike krets som arrangør. Det er en mulighet for at Glåmdal og Sør-Østerdal ikke blir med, og i så fall får visstnok Follo og Hedmark hver en representant til.

Distrikt II — "Sørlandet"

Hallingdal	1
Ringerike og Hadeland	1
Buskerud	5
Vestfold	3
Grenland	2
Øvre Telemark	1
Aust-Agder	1
Vest-Adger	2

Landsdelsfinalen skal spilles i Sandefjord, med Vestfold krets som arrangør.

Distrikt III — Vestlandet

Rogaland	6
Bergen	6
Hardanger og Voss	2
Sogn og Fjordane	2

Landsdelsfinalen skal spilles i Stavanger, med Rogaland krets som arrangør.

Distrikt IV — Trøndelag

Orkladal	2
Sør-Trøndelag	6
Inntrøndelag	3
Namdal	2
Helgeland	3

Landsdelsfinalen skal spilles på Steinkjær, med Inntrøndelag krets som arrangør.

Distrikt V — Nord-Norge

Salten	3
Nordlang og Troms	7
Vesterålen	4
Øst-Finmark	2

Landsdelsfinalen skal spilles i Harstad. Vi må ta forbehold for Øst-Finmarks deltagelse, det blir en lang reise, og hvis et av parene derfra skulle tilkjempe seg en finaleplass får de noen uhyggelig avstander å tilbakelegge til

Meldinger etter grandåpning

Rolf Bøe

Det er ingenting Culbertson har hatt så meget bry med som grandåpningene sine. Hver eneste gang har han gitt ut en ny bok er det kommet endringer, enten i åpningen selv eller i de videre meldingene etter en slik åpning. Det tyder på at de alle sammen er like mislykkede, og det er heller ingenting som tilsier at de nåværende reglene blir stående lengre enn de andre.

Jeg har studert inngående teknikken etter grandåpning både hos Culbertson og i en rekke andre systemer, og ved å ta det beste fra dem alle og tilføye en del egne idéer mener jeg å ha kommet fram til en god løsning av dette spørsmålet.

La oss først ta åpningsmeldingen en grand. Vi er alle enig om at den bør vise en jevn fordeling, som regel 4-3-3-3, og en meget begrenset honnørstyrke. Makker må ha grei beskjed med en gang når det åpnes med en grand, ellers blir resultatet sorgelig. Derfor er de fleste enige om ikke å ha større differanse i styrken ved en grandåpning enn et halvt honnørstikk, ja engelskmenne påstår sogar at det er for meget. Men *hvor sterk* skal vi gjøre grandåpningen? Rent teknisk fungerer den like bra hvilken styrke vi enn gir den, så lenge makker vet hva den innebærer og den ikke er så svak at man risikerer

Arendal. Huff. Men hyggelig vil det være.

Til finalen i Arendal har to kretser, Oslo og Møre, rett til å sende representanter uten å delta i noen landsdelsfinale. Representasjonen i finalen blir slik:

Oslo	4
Østlandet	3
"Sørlandet"	3
Vestlandet	2
Møre	1
Trøndelag	2
Nord-Norge	1

Vi bruker den offisielle betegnelsen "Sørlandet" på Distrikt II, men har valgt å sette den i gåseøyne fordi vi synes forbundsstyret kunne ha funnet et heldigere navn. Vi har aldri hørt at Hønefoss skal ligge på Sørlandet. Men det spiller selvfølgelig mindre rolle.

mange doblede betår. De kommer godt avsted med en grandåpning på mellom 3 ½ og 4 honnørstikk, og De får heller ingen vanskeligheter hvis De fikserer den til mellom 4 ½ og 5 honnørstikk.

Men det er andre hensyn å ta. Vi bør ha grandåpningen der hvor den gjør størst nytte, og det mener jeg er der hvor man ikke kommer godt avsted med andre meldinger. Med en typisk grandhånd kan vi som regel også åpne med en kløver. Hvis makker hoppmeder er saken klar, likeledes hvis han svarer en grand. Vi vet i begge tilfelle hvor sterk han er, og kan innrette oss etter det. Men hvis makker svarer med en over en? Da kan han ha all verdens styrke, fra ½ honnørstikk og oppover, og vår gjenmelding kan bli vanskelig. Så lenge vi ikke har mer enn 3 ½ honnørstikk går det nok bra, for vi svarer en grand og tar verden med ro. Kan ikke makker komme igjen er det ikke utgang i kortene, og en grand er da en bra kontrakt. Heller ikke har vi noen vanskeligheter med 4 ½ honnørstikk, idet vi trygt kan hoppe til to grand. Selv med bare et halvt honnørstikk hos makker bør kontrakten kunne vinnes, og med mer henger utgangen i luften.

Men hvis vi sitter med bare 4 honnørstikk? Ja det er da vanskeligheten melder seg. Ikke kan vi melde to grand, det er vår hånd altfor svak til, og hvis vi nøyer oss med en grand risikerer vi at makker passer med styrke som er fullt tilstrekkelig til å klare utgangen.

Det er klart at det er her grandåpningen har sin misjon. I det mellomrommet hvor vi hverken kan bruke en eller to grand som gjenmelding etterat vi har åpnet med en kløver (eller en i en annen farge) og makker har svart en over en. Da kommer grandåpningen på riktig plass, et sted hvor den gjør virkelig nytte for seg.

Siden vi er enig om å holde grandåpningen innenfor en ramme på et halvt honnørstikk, blir resultatet at vi må sette den til mellom 3 ½ + og 4 + honnørstikk, eller for å si det enklere 4 honnørstikk med en plussverdi mer eller mindre som eneste tillatte utvikelse. Samtidig holder vi sterkt på at fordelingen skal være 4-3-3-3, for med to firekortfarger har man større muligheter til å få vist sin styrke på annen

Bridgejournalen i Danmark

Dansk kommisjonær for Bridge-
journalen er

ERIC SCHUBERT

Schandorphsvej 24, Lyngby

Abonnementsprisen er d. kr. 12.—
pr. år.

måte; så der er det ikke så nødvendig å åpne med en grand. En sjelden gang kan vi selvfølgelig tillate grandmelding med en dobbelton, men det er ikke heldig fordi makker får et galt billede av hånden. Og *hvis* vi melder grand med en dobbelton må vi iallfall sørge for at den er sterk, spesielt hvis vi har dobbelton i en edel farge. Damen annen er det minste, men selv det er snaut nok.

Så kommer vi til svarhåndens meldinger etter grandåpning. Her må vi først slå fast at siden en grandåpning er så eksakt som den er så har åpneren fortalt hele sin historie. Fra nå av kan han lene seg tilbake i stolen og hvile ut, det er hans makker som dirigerer meldingene. Derfor mener jeg våre nåværende regler er bygget på et galt prinsipp, det er fullstendig uten verdi at svarhånden *gir* opplysninger. Ikke i noe tilfelle kan han få beskrevet sin hånd så nøyaktig at åpneren kan få bestemt kontrakten med en større grad av sikkerhet enn svarhånden kan. Derfor er det fullstendig meningsløst å komme med noen annen melding enn den direkte sluttmeldingen hvis svarhånden vet hva det skal spilles og hvor høyt man skal gå. Fra følgende eksempler, begge hentet fra Culbertsons Gold Book 1949.

a) ♠K-D-kn-6-3 ♡8 ♦D-10-7-3 ♣E-7-3

b) ♠D-10-9-7-6-5-4-3 ♡9 ♦6-4 ♣8-5

I det første eksemplet skal De melde tre spar, i det andre skal De gå rett i fire. Hvorfor? "For å fortelle om at jeg i det ene tilfelle har over 2 ½ honnørstikk og i det andre bare en lang og

sterk farge". Det er vel og bra, *men hvorfor skal De fortelle det?* Åpneren har jo ingen glede av disse opplysningene, for hans hånd blir jo liggende på bordet når spillet begynner, og De vil vel ikke fortelle meg at ikke kontrakten blir fire spar i begge tilfelle? Culbertson har grandåpningen sin mellom 3 ½ og 4 honnørstikk, så en slem er utelukket, og kan iallfall ikke bli meldt av åpneren.

Derfor blir motstanderne de eneste som drar nytte av de opplysningene svarhånden gir. Det er motstanderne som setter pris på å få vite om meldereren har en åttekortfarge uten honnørstyrke eller om han har mellom 2 ½ og 3 honnørstikk. Hvis de ikke vet det kan det hende de rett og slett prakker kontrakten på meldereren, men hvis de får beskjed i tide vil de finne fram til det beste motspillet.

Dette er en alvorlig mangel ved de graderte svarene etter grandåpning. Det er ingen idé å fortsette med konvensjoner som bare motstanderne kan dra nytte av. Det blir ikke bedre om det er grandåpneren selv som skal spille kortene. Han kan ikke bestemme hvor høyt man bør gå (at svarhånden i enkelte tilfelle kan ta åpneren med på råd er en sak for seg, men åpneren må ikke ta noe eget initiativ), og har følgende ikke bruk for å vite noenting om makkers kort før de kommer på bordet. Før den tiden kan opplysningene bare være til nytte for utspilleren.

Av disse grunner skal vi bygge våre meldinger etter grandåpning på det prinsippet at svarhånden skal melde sluttmeldingen direkte hvis han er istand til å avgjøre den. Er han det ikke kan han enten be om å flere opplysninger, eller han kan fortelle åpneren at paret er like ved en utgang, og be ham om å passe hvis han har minimum, men ellers løfte til utgang.

Bortsett fra dette har åpneren ingenting han skulle ha sagt. Han har fortalt sin historie, og har å holde munn med mindre han blir direkte spurt om noe eller om det blir gitt tydelig beskjed om at han får lov til å uttale seg.

Om nå vil De se det blir langt lettere å være svarhånd. For det første kan han flytte kontrakten over på totrinet i farge uten å være redd for noen "baksmell" i form av to grand eller høyning av fargen. La oss si De har:

♠ 10-3 ♡ 7-5 ♦ D-9-7-6-5-3 ♣ 6-4-3

Har du gjort en feil som skall straffes, så ta straffen som en mann uten å beklage deg.

Her skal De passe etter Culbertson. Det kan kanskje gå bra i robber, fordi det ikke spiller så stor rolle om De går et par udoblede beteri i en grandkontrakt. Men i partturnering, ja i lagtturnering også for den saks skyld, er det en stor forskjell mellom "1 grand — 2 bet" og "2 ruter — 2 trekk". Selvfølgelig kan det hende at De får en grand, hvis makker varter opp med ess-konge tredje i ruter og tilstrekkelig stoppere, men det er litet sannsynlig at han skal ha akkurat disse kortene.

Også her bør De melde to i farge:

♠ 9-7-5-4-2 ♥ 8-4 ♦ 9-4-3 ♣ 7-5-2

I en grand finnes det ikke et stikk på Deres hånd, men det er et par stikk i to spar. Selv om De flytter kontrakten et trin høyere blir det et stikk å tjene.

Så går vi tilbake til dette eksemplet:

♠ K-D-kn-6-3 ♥ 8 ♦ D-10-7-5 ♣ E-7-3

Her vet De øyeblikkelig etter makkers grandåpning at fire spar er den riktige kontrakten. Derfor melder De også fire spar, hverken mer eller mindre. Tre spar som krav er fullstendig unødvending, vi har ikke bruk for flere opplysninger enn de makker allerede har kommet med.

På denne måten blir det ikke nødvendig med noen hoppmelding til tre i farge som krav. (Jeg skal komme tilbake til situasjoner hvor man har flere meldbare farger). Det passer oss glimrende, fordi vi har bruk for meldingen til noe annet.

Når vi har en jevn fordeling er det en helt naturlig melding, som forteller at svarhånden har lyst på utgang, men ikke riktig selv tør ta avgjørelsen. Jeg sikter til meldingen to grand. Den kan ikke misforståes, svarhånden forteller at han ser utgang hvis ikke grandåpningen var i underkant, altså hvis åpneren har solide 4 honnørstikk.

Men hvis det skal spilles i farge har vi hittil savnet en slik melding. Den løsningen vi har brukt er å melde to i farge, og så skal makker melde videre hvis han er sterk. Det er en

utvei, men ingen virkelig god utvei. Først fordi det blir litt svevende, og dessuten fordi svarhånden i mange tilfelle ikke har høyere ønske enn å spille en så lav fargekontrakt som mulig. Åpnerens to grand kommer derfor som kua i glassmagasinet, den ødelegger en pen, lav fargekontrakt, som vinnes nettopp fordi åpneren har maksimum.

Den nye løsningen min er å bruke tre i farge til disse hendene. Det blir ikke lenger noen kravmelding, men den meldingen svarhånden har til disposisjon for å fortelle åpneren at nå skal han få være med å bestemme litt han også.

Et resymé av meldingene når svarhånden har en ujevn hånd med en eneste langfarge blir da følgende:

a) to i farge. Desidert sign-off. Åpneren skal passe.

b) tre i farge. Svarhånden tar åpneren med på råd. Han løfter til utgang hvis han har en sterk grandåpning, men passer hvis han er i tynneste laget.

c) fire i farge (evtl. fem i slett farge). Svarhånden forteller hva som skal være kontrakten. Åpneren skal passe.

d) fem i edel farge. Slemoppfordring (som vi imidlertid skal komme tilbake til).

Så har vi de situasjonene hvor svarhånden sitter med flere meldbare farger, eller ikke er sikker på om kontrakten skal gå i farge eller i grand. Det er da bare én ting svarhånden trenger opplysninger om, og det er hvor åpneren har sin firekortfarge. For å få rede på dette innfører vi en kravmelding — den eneste som finnes. Og denne kravmeldingen er to kløver.

To kløver forteller ingenting om svarhåndens kort. Ikke det ringeste. Svarhånden kan bare ha til hensikt å spille den lavest mulige passende delkontrakten, eller han kan ha momp i sikte. Det angår ikke åpneren, han skal bare svare på det han blir spurt om. Og spørsmålet er om han har edel firekortfarge. Hvis han har det viser han det ved å melde fargen, har han det ikke melder han to ruter. Noe annet skal han ikke under noen omstendighet si.

Når svarhånden har fått rede på åpnerens firekortfarge, kan han bestemme sluttmeldingen nøyaktig. La oss si han har

♠ K-kn-8-5-3 ♥ E-D-5-2 ♦ 9 ♣ 8-7-5

Hvis åpneren melder to hjerter sier svarhånden fire hjerter. Sparfargen er det ingen idé å vise, det er fullstendig tidsnok at åpneren får vite om den når kortene kommer på bordet.

Hvis åpneren melder noe annet enn to hjerter er saken like klar. Svarhånden fortsetter med fire spar, som blir en stoppmelding.

♠ K-kn-8-5-3 ♥ E-kn-8-7-4 ♦ 9 ♣ 5-2

Også her kan svarhånden søke med to kløver. Viser åpneren en edel farge er det bare å melde fire i fargen, og gjør han det ikke kan svarhånden melde fire spar eller fire hjerter etter behag. I begge tilfelle får han trekortstøtte hos makker.

Men svarhånden kan også melde fire spar eller fire hjerter direkte, hvis han vil. Det er ytterst få tilfelle hvor det er noen forskjell på en trumffarge fordelt 5—4 og 5—3, når ikke den korte hånden har noen stjelemuligheter. Som regel blir den siste trumfen bare en pen prydgjensstand, som faller når den nest siste trumfen blir spilt hos den som har fem. Og en direkte utgangsmelding gir motstanderne mindre opplysninger. Kanskje de spiller hjerter ut etterat svarhånden har meldt fire spar, og så har melderens full kontroll over spillet.

For å være sikker på ikke å gi for mange opplysninger om sin egen hånd kan svarhånden en gang iblant variere ved å søke i situasjoner hvor han allerede vet hva som skal være kontrakten.

♠ D-10-9-7-6-5-4-3 ♥ 9 ♦ 6-4 ♣ 8-5

Svarhånden vet allerede at fire spar skal spilles. Men det kan ikke skade at han melder to kløver. To kløver, etterfulgt av fire spar, får kanskje motparten til å tro at svarhånden har noe i hjerter.

Også etter to kløver kan svarhånden ta åpneren med på råd:

♠ K-kn-7-5-3 ♥ D-10-9-8 ♦ K-4 ♣ 3

Hvis åpneren etter en grand og to kløver melder to hjerter, sier svarhånden tre av den varen. Deretter er det opp til åpneren å avgjøre om det skal passes eller melde fire hjerter. Det samme kan gjøres hvis åpneren skulle melde to ruter. Da kan svarhånden si tre spar — en melding som ikke kan misforstås.

Dansk Bridge

Redaktør Leo Pedersen

10 hefter à 20 sider
for n. kr. 7.— pr. år.

Abonnement kan tegnes over Bridgejournalens postgirokonto (134 29).

To kløver kan som nevnt også brukes når svarhånden er tynn. Han kan for eksempel ha:

♠ 9-7-4-3-2 ♥ K-10-8-6 ♦ 7 ♣ 9-5-2

og være i tvil om to spar eller to hjerter skal være kontrakten.

Med bare firekortfarger er meldingen også brukbar:

♠ D-8-6-3 ♥ 10-7-5-2 ♦ D-10-8-4 ♣ 7

Hvis åpneren etter to kløver melder to hjerter eller spar er saken klar, svarhånden passer. Det gjør han også etter to ruter. Her er det riktignok en fare for at makker bare har tre ruter — svarhånden får ikke vite om åpneren har fire ruter eller kløver — men det er iallfall en sjanse for firekortfarge i ruter. I spar eller hjerter er det ingen sjanse. Og to ruter må i alle fall være like bra som en grand, og ikke dårligere enn to spar eller hjerter.

Slemteknikken skulle heller ikke by på særlige vanskeligheter. Vi kan ikke få brukt spørremeldinger, det er så, men det tar vi med ro, for vi kan ikke i noe tilfelle få brukt spørremeldinger for på femtrinnet etter grandåpning. Da makker som regel har et par ess får vi svaret fem grand, og hvis vi vil undersøke nøyaktig hvor disse essene sitter må vi spørre omigjen på sekstrinnet. Sålenge vår meldeteknikk ikke er sårbar for annet enn spørremeldinger på sekstrinnet tar vi det med ro. Black-

— Har du ingen bedre kortstokk?
— Jo, men den er dårligere.

wood ordner ypperlig opp. Husk at De ikke må fortelle trumffargen for De spør.

♠ E-K-kn-8-6-4 ♥ D-9 ♦ K-D-kn-10 ♣ 4

Etter makkers grandåpning er De villig til å spille seks spar hvis han har to ess. Og meldingene går

1 gr — 4 gr
5 ♥ — 5 ♠
pass

En melding som fem spar kan heller ikke misforstås. Det kan ikke bety annet enn at svarhånden er i tvil om at sekseren kan vinnes, og overlater til åpneren å ta den endelige avgjørelsen.

Vi har tilbake å prate om teknikken når svarhånden ser at spillet skal gå i grand, men det følger nesten av seg selv. De fleste meldingene har nøyaktig samme betydning som før. To grand er en oppfordring til å melde tre grand, tre grand er stoppmelding, og fem grand er slemoppfordring. Fire grand har vi bruk for til Blackwood, men det er ikke så farlig, idet vi ikke har bruk for mer enn én slemoppfordring i grand.

Det er ikke nødvendig med fire grand for å fortelle at det er en ørliten sjanse for slem og fem grand for å si at slem er nesten sikker. Men hvis De tross alt skulle ønske det er det mulighet for å innføre den varianten også — det er bare å bestemme at fire grand ikke er Blackwood hvis meldingen kommer direkte etter en grand. Svarhånden må melde to kløver først hvis han vil unngå at makker kan passe. Men som sagt tror jeg ikke denne avtalen er nødvendig.

Åpningsmeldingen med to grand beholder vi som den er. Svarene funksjoner også tilfredsstillende, om vi enn kan innføre det samme prinsippet her og la tre kløver være spørsmål etter firekortfarge og tre i andre farger en stoppmelding. Dette spørsmålet anser jeg imidlertid for å være av mindre betydning, så det kan vi diskutere siden.

Et eneste spørsmål til kan være av interesse, nemlig spørsmålet om De har lov til å bruke denne meldeteknikken i turneringer. Jada, så meget De ønsker. Varianten med to kløver er allerede godkjent internasjonalt, den er et ledd i Acolsystemet. Og dessuten har forbundsstyret offisielt uttalt i brev til oss av 9. desember 1949 — gjengitt i Bridgejournalen nr. 10 for 1949 — at "en selvfølgelig forståelse herav (de nye lovenes § 43 punkt d) er at konvensjoner som ikke er forbudt må anses tillatt."

De kan derfor rolig bruke meldingene så lenge De ikke hører noe annet fra forbundsstyret, og kommer et forbud skal vi holde Dem underrettet. De kan fortelle motstanderne at to kløver er den eneste kravmeldingen etter grandåpning, og først når to kløver er meldt behøver De å gi en nøyere forklaring. Resten av meldeteknikken er jo helt naturlig.

Tapt spill

Et spill er aldri tapt før De får se resultatene fra det andre bordet. Hvis De har doblet en kontrakt og motparten må få to overstikk er det ingenting å gjøre ved, men De må likevel ikke gi opp og gi dem tre overstikk. Kanskje det er doblet med to overstikk ved det andre bordet også.

Punktberegning i fargemeldinger

Charles H. Goren

Den kjente amerikanske spilleren og forfatteren Charles H. Goren — Amerikas ledende spiller — har skrevet en ny bok med titelen "Point Count Bidding", hvor han går inn for bruken av punktberegning istedenfor honnørstikk for å beregne toppkortenes verdi. Det er for så vidt ikke noe nytt, idet kampen mellom punkter og honnørstikk har bølget fram og tilbake siden lenge før Culbertsons tid. I og med Culbertsons gjennombrudd så det ut til at punktberegningens skjebne var beseglet men i de senere år har flere av verdens ledende eksperter utenfor Culbertsons organisasjon gått inn for punktberegning igjen. Men hittil har man vært enige om å bruke punkter bare ved grandmeldinger. Ved fargemeldinger er det så mange hensyn som spiller inn, fordelingen, spørsmålet om hvor honnørstyrken sitter og lignende, ting som den enkle punktberegningen ikke klarer å beherske.

Det har selvfølgelig vært forsøk på punktberegning ved fargemeldinger før, men disse forslagene har aldri slått igjennom. Men nå kommer Goren med en ny beregningmåte, og i boken sin har han lagt om hele systemet slik at det passer for punktberegning. Spørsmålet om han har vært heldigere enn sine forgjengere får utstå til idéene er prøvet i praksis, men i alle tilfelle bør man ikke uten videre kaste vekk saker og ting som en kapasitet som Goren bringer til torvs. Vi bringer derfor i denne artikkelen et litet utdrag av boken hans.

Honnørene beregnes etter den eldgamle skalaen som opprinnelig er lansert av Milton C. Work, Amerikas store pioner på bridgens område. Etter hans skala regnes verdien av honnørene slik:

4 punkter for et ess
3 punkter for en konge
2 punkter for en dame
1 punkt for en knekt

Dette er det eneste man behøver å huske ved grandmeldinger. Ved fargemeldinger kommer spørsmålet om for-

deling til, og dette spørsmålet løses ganske enkelt ved å gi punkter for kortfarger. Derved har man jo også ganske automatisk gitt verdi for langfarger, idet en eller flere korte farger nødvendigvis må bety at de andre fargene er lengre. Derfor teller man

3 punkter for hver renons
2 punkter for hver singelton
1 punkt for hver dobbelton

Noe mer er det ikke for åpneren. Her er et par eksempler på beregningmåten:

♠ E-10-7-5 ♥ E-8-7-4 ♦ 9 ♣ E-7-5-2

Vi teller 12 punkter for de tre essene (3×4) og hertil ligger vi 2 punkter for singeltonen i ruter. Tilsammen 14 punkter.

♠ E-D-6-4-3 ♥ E-10-8-5-2 ♦ 9-4 ♣ 6

Honnørstyrken er 10 punkter (to ess er 8 og en dame er 2). Hertil legger vi 1 punkt for dobbeltonen i ruter og 2 punkter for singeltonen i kløver, og kommer til 13 punkter.

Åpning med et trekk i farge

For å kunne åpne meldingene med et trekk i farge må man ha minst 12 punkter, og selv da bør man bare åpne hvis man har en god gjenmelding. Med 13 punkter er man på grensen til å kunne åpne i alle tilfelle, og hvis man har 14 punkter bør man alltid åpne.

Begge de to hendene vi har gjengitt foran er således åpningsberettiget. Det samme er

♠ E-kn-6-4 ♥ E-K-8-2 ♦ 9-4-3 ♣ 8-5

med 13 punkter, mens man med

♠ E-D-7-4-3 ♥ E-10-6 ♦ 9-8-2 ♣ 7-6

bare har 11 punkter, og følgelig er for svak hånd til åpning.

Hvis vi derimot bytter en kløver med en ruter, slik

♠ E-D-7-4-3 ♥ E-10-6 ♦ 9-8-3-2 ♣ 7

bør De åpne, fordi De etter sparåpning alltid har en god gjenmelding i to spar.

Forskjellen på de to hendene er at singeltonen i kløver gir en bedre kontroll over fargen, og dessuten kan den fjerde ruter utnyttes hvis makker har styrke i ruter.

Legg merke til at begge hendene er åpningsberettiget etter Culbertson, fordi det er 2½ honnørstikk og en gjenneldbar farge. Grunnen kan det vel i begge tilfelle være en smaksak om man bør åpne eller ei, fordi det er grensespørsmål hvor det ligger seg om mandagen men ikke om tirsdagen.

I tredje hånd kan De senke kravet til 11 punkter, hvis De har en god farge, som her:

♠ E-K-kn-8-4 ♥ D-9-2 ♦ 8-7-4 ♣ 5-2

I fjerde hånd kan De enkelte ganger åpne med 12 og 13 punkter hvor det bør passes i første eller annen hånd.

♠ E-D-7-3 ♥ E-K-5 ♦ 9-7-2 ♣ 7-6-3

I første eller annen hånd bør De ikke åpne fordi De ikke har noen god gjennmelding. Den eneste mulige åpningsmeldingen er en spar, og hvis makker svarer to kløver eller to ruter er det ikke morsomt å være Dem. I fjerde hånd behøver De ikke ta slike hensyn, De kan åpne med en spar og passe til alt makker kommer med.

Toåpninger i farge

For å kunne åpne meldingene med to trekk i farge (krav til utgang) må De ha

25 punkter med en god femkortfarge
23 punkter med en god sekskortfarge
21 punkter med en god syvkortfarge

De kan derfor åpne med følgende hender:

a) ♠ E-K-kn-5-3 ♥ E ♦ E-K-5 ♣ K-D-10-4

b) ♠ E-K-D-kn-7-4 ♥ E-K-3 ♦ E-4 ♣ 9-5

c) ♠ E-K-D-kn-7-5-3 ♥ E-4 ♦ 7 ♣ E-7-3

I a) har De 26 punkter (hvorav 2 for singeltonen i hjerter) og en meget god femkortfarge. I b) teller De 23 punkter (1 punkt for hver dobbelton) og en god sekskortfarge, og i c) 21 punkter (hvorav 2 for singeltonen og 1 for dobbeltonen). Derimot er følgende hånd for svak:

♠ E-D-7-5-3 ♥ E-K-4 ♦ E-K-7 ♣ 8-4

De har 21 punkter, men for å kunne åpne med to spar på 21 punkter må De ha en syvkortfarge.

Betingelsene for å kunne åpne med to i farge med ovennevnte minimum er at De har en sannsynlig sluttmelding i edel farge eller i grand. Hvis det ser ut til at De må havne i en slett farge bør De ha 2 punkter til. På den andre siden kan De senke kravene med et punkt eller to hvis De har en toseter i spar og hjerter.

Svar på enåpninger i farge

Ved svar på makkers enåpning i farge må De først og fremst huske på følgende regel:

Hvis makker har åpnet, og De selv er sterke nok til å kunne ha åpnet meldingene, er det normalt utgang i kortene.

Eller for å si det på en annen måte: *Det er vanligvis utgang i kortene hvis de to hender tilsammen har 26 punkter.*

Reglene for svar på enåpninger i farge følger stort sett Culbertson. Grensene for de forskjellige svar — omsatt i punkter — er følgende:

- Meld en grand med 6—9 punkter.
- Løft makkers farge fra en til to med 6—10 punkter.
- Meld en over en med minst 6 punkter (krav for en runde).
- Meld to over en med 10 honnørpunkter (krav for en runde).
- Hopp i makkers farge (krav til utgang) med 13 til 16 punkter.
- Hopp til to grand (krav til utgang) med 13—15 punkter.
- Hopp til tre grand med 16—18 punkter og *nøyaktig* 4-3-3-3 fordeling.
- Hopp i ny farge (krav til utgang) med minst 19 punkter.
- Hopp til utgang i makkers farge med fem trumf, en singelton eller renons, og høyst 9 honnørpunkter.

Eksempler. Makker har åpnet med en hjerter:

♠ 8-7-4 ♥ 9-2 ♦ D-8-6-4 ♣ K-7-5-3

Meld pass. De har bare 5 honnørpunkter, og kan derfor ikke melde. Men bytt damen i ruter med kongen, og De har minimum for et grandsvar.

♠ K-8-6-4-3 ♥ 9-2 ♦ 8-6-4 ♣ D-7-5

Meld en spar. Hånden er verdt 6 punkter fordi De avgir en fargemelding (da har De lov å regne 1 punkt for dobbeltonen).

Høyning av makkers farge

Når man støtter makkers farge gjelder en del spesialregler. For det første har De lov til å gi honnørene i trumf-fargen en øket verdi, således kan De regne 4 punkter for kongen eller for damen og 2 punkter for knekten. Men dette gjelder bare hvis De ikke har mer enn 4 punkter for trumfhonnører. Med E-K-3 i trumf kan De bare regne 7 punkter, ikke 8, og likeledes kan De med K-kn-4 bare regne 3 punkter for kongen og 1 for knekten.

Dessuten kan De som blindemann gi korte farger en øket verdi, således teller De

- 1 punkt for en dobbelton
- 3 punkter for en singelton
- 5 punkter for en renons

Dog bør De være forsiktig med denne utvidede beregningen hvis De bare har tre trumf.

Et par eksempler: Makker har åpnet med en hjerter.

♠ 8-5 ♥ K-7-5-3 ♦ D-8-5-4 ♣ 9-6-2

De teller 4 punkter for hjerterkongen (fordi den er i makkers farge) og 2 for ruterdamen. Videre 1 punkt for dobbeltonen i spar, altså tilsammen 7 punkter som støtte til makkers hjertermelding.

♠ 5 ♥ E-6-5-3 ♦ D-8-7-5 ♣ K-9-4-3

Denne hånden er verdt 12 punkter som støtte til makkers hjerteråpning (3 punkter i spar, 4 i hjerter, 2 i ruter og 3 i kløver). De er derfor for sterk til en enkel høyning, og må i første avgi "hvilemeldingen" to kløver, for i neste omgang støtte makker i hjerter.

Eksempler på sterkere svar

Vi forutsetter nå at makker har åpnet med en spar, og De har:

♠ E-10-7-5 ♥ 9 ♦ 8-6-4-3 ♣ E-D-7-4

Meld tre spar. De regner 4 punkter i spar, 3 i hjerter (singelton når De selv er blindemann) og 6 punkter i kløver, tilsammen 13 punkter. Altså minimum for en dobbelt høyning.

♠ K-10-7-5 ♥ 9-4-3 ♦ E-K-7 ♣ K-kn-5

Her melder De også tre spar, idet De regner 4 punkter for sparkongen (i makkers farge), 7 punkter i ruter og 4 i kløver, tilsammen 15.

♠ K-kn-5 ♥ 7-4 ♦ E-kn-7-3 ♣ K-kn-8-5

Makker har åpnet med en hjerter, og det beste svaret er to grand. De har 4 punkter i spar, ingen i hjerter (De kan som før nevnt ikke regne kortfarger ved grandmeldinger), 5 i ruter og 4 punkter i kløver, tilsammen 13 punkter.

♠ kn-7-5 ♥ E-D-4 ♦ E-kn-6 ♣ K-D-7-4

Meld tre grand, likegyldig hvilken farge makker åpner med. De har 17 honnørpunkter og 4-3-3-3 fordeling. Derimot er følgende hånd for sterk:

♠ D-8-6 ♥ E-kn-3 ♦ K-D-10-5 ♣ E-K-4

De har 19 punkter, og må derfor melde tre ruter.

♠ E-K-D-kn-9-4 ♥ 5 ♦ E-D-8-2 ♣ 7-5

Etter at makker har åpnet med en hjerter bør De her hoppe til to spar. De har riktignok dårlig tilpassning til hjerter, men det oppveies av den flotte spar-fargen. De teller 10 punkter i spar, 2 i hjerter, 6 i ruter og 1 punkt i kløver, tilsammen 19.

En grand etter kløveråpning

Etter kløveråpning må De ha en litt større styrke for å kunne svare en grand, nemlig 10—12 punkter. Grunnen er at her har man alltid muligheter til svar i ny farge på et-trinet, mens man f. eks. etter sparåpning alltid må opp på totinet. Derfor kan man etter kløveråpning alltid svare en over en med fra 6—9 punkter. Melder man grand med slike hender avskjærer man makker fra å vise flere farger på et-trinet.

♠ K-8-4 ♥ D-7-5 ♦ E-10-8-2 ♣ kn-5-3

De har 10 honnørpunkter, og kan følgelig svare en grand på makkers kløveråpning. Men ta bort kløverknekten, og De må melde en ruter.

Øvrige meldinger

De øvrige meldingene følger stort sett Culbertsons system. Man har alltid for øye at det kreves

- 26 punkter for en utgang
- 33 punkter for en lilleslem
- 37 punkter for en storeslem

Skalaen for åpningsmeldinger i grand ser slik ut:

- En grand — 16—19 punkter
- To grand — 22—24 punkter
- Tre grand — 25—27 punkter

Med støtte i konvensjonene i Culbertsons system er det lett å finne ut hva som kreves til de vanlige svarene. De kan løfte en grand til to med 8—9 punkter, til tre med 10—14 punkter, ny farge på totrinet meldes med 7 punkter eller mindre, og så videre. For hoppmelding i ny farge etter åpning med en grand kreves 10 punkter og en god farge.

Defensive meldinger følger også Culbertsons system. For å kunne doble opplysende må man være like sterk som åpneren, altså bør man ha 13—14 punkter. Svarene er de samme som man før har brukt.

Systemet ser interessant ut, men vi vil ikke uttale oss nærmere om det før det er prøvet i praksis.

R e d.

De nye lovene

Nye lover både for robberbridge og duplikatbridge er nå kommet ut.

Lover for robberbridge.

Pris kr. 2.25. Tilsalgs i alle Narvenses kiosker.

Lover for duplikatbridge.

Pris kr. 2.75. Kan bestilles på Norsk Bridgeforbunds kontor, Jacob Aalls-gt. 46, Oslo. Beløpet, pluss porto, kr. 0.25 pr. eksemplar, må følge med bestillingen. Ved ordre på minst fem eksemplarer sendes lovene portofritt.

Bridgejournalen

kommer med ti nummer i året. Hvert av de første ni nummer blir på 36 sider, det tiende — julenummeret, blir større, uten at vi kan binde oss til et bestemt antall sider for dette nummeret.

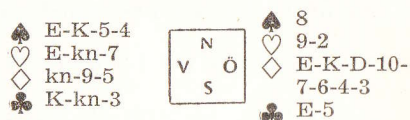
Abonnement kan tegnes lettest ved å betale inn kr. 12.— på nærmeste postkontor — over postgirokonto 134 29, eller ved å skrive til oss og be om å få sendt tidsskriftet pr. postoppkrav.

GERBERKONVENSJONEN

Som kjent kan man ikke bruke Blackwood (eller Bennet eller Culbertsons fire—fem grand, hvis De foretrekker det) for å spørre etter ess eller konger i situasjoner hvor begge spillere i et par bare har meldt grand. Fire grand vil da bare være en slemoppfordring uten noe direkte spørsmål.

For å rette på dette har amerikaneren Gerber innført en konvensjon hvor man spør etter ess med fire kløver, men bare når ingen av spillerne i paret har meldt noen farge. Makker svarer etter samme regler som etter Blackwood, altså fire ruter uten ess, fire hjerter med et ess, fire spar med to ess, og så videre.

Vil spørremelderen etterpå ha rede på antallet av konger, fortsetter han å spørre med den billigste meldingen, og svaret skjer på samme måte.

Meldingene går:

- 1 gr — 4 ♣ ?
- 4 ♠ — 4 gr ?
- 5 ♥ — 7 gr

Fire kløver er spørsmål etter ess. Makkers fire spar viser to ess (fire ruter viser ingen og fire hjerter et ess). Øst avgir nå den billigste meldingen, fire grand, og spør derved etter konger. Fem kløver viser ingen konge, fem ruter én konge, fem hjerter to konger. Øst kan telle seg til tretten stikk.

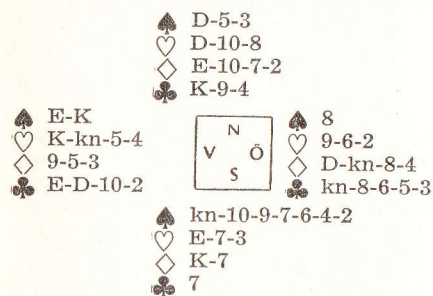
Sperremeldinger mellom Holland og Danmark

H. W. Filarski

Straks etter årsskiftet 1950 hadde vi et dansk lag på besøk her i Amsterdam. De danske spillerne brukte de nye svake toåpningene, og det kan være ganske interessant å se hvordan den taktikken virker i forhold til våre vanlige sperremeldinger.

Det var ikke mange av de 192 spillene hvor toåpningene ble brukt. Det ene av disse spillene så slik ut:

Nord gir, Nord—Syd i faresonen.

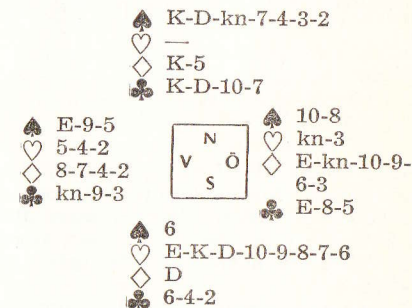
Ved begge bord passet Nord og Øst. Den danske Syd åpnet med to spar, Vest doblet og Nord høynet til tre spar. Øst og Syd passet og Vest meldte tre grand. Etter pass fra Nord tok Øst ut med fire kløver, som ble kontrakten. Syd begynte med sparknekten og resultatet ble en bet, +50 for Nord—Syd.

Ved det andre bordet får man en god oppfatning av hvor meget hellmomentet spiller inn, når det gjelder sperremeldinger. Her åpnet Syd med tre spar. Det var undertegnede som var ansvarlig for meldingen, og selv om den ga et godt resultat er jeg helt overbevist om at det var temmelig risikabelt. Nord—Syd er jo i sonen og Øst—Vest utenfor. Hvis Nord og Øst bytter kort blir det hele tre bet i tre spar, mens Øst—Vest da ikke engang har utgang.

Syd hadde imidlertid tur med seg, idet kortene satt som de gjorde. Vest doblet tre spar, og det ble pass rundt. Med Østs hånd hadde jeg sannsynligvis ikke passet, men hadde tatt ut med fire kløver. Når han har slike kort er det mindre sannsynlig at hans side kan ta fem stikk i sparkontrakt; selv om det kan skje. Odds er imidlertid imot en slik melding, og da Vest må ha en del styrke i sidefargene bør fire kløver være en bra kontrakt.

Det var rene barnematen å få hjem tre spar, det går med ethvert utspill og ethvert motspill. Hvis Vest ikke straks tar for esset og kongen i spar kan man lett få fire trekk ved å sette ham inn etterat hjerterne og ruterne er eliminert.

Det neste spillet demonstrerer en ganske pussig meldesituasjon. Den ene Nordspilleren startet meldingene på firertrinet mens den andre sparer noen melderunder ved å åpne med to spar:

Den hollandske Nordspilleren åpnet med fire spar, som ble passet rundt. Stakkars Syd fikk altså ikke sjansen til å vise sin gående åttekortfarge i hjerter en eneste gang!

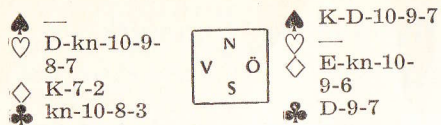
Øst begynte med ruteresset, og visste etterpå ikke hva han skulle gjøre. Den lange gående fargen på bordet skremte, derfor tok han for kløveresset, og siden kunne kontrakten aldri betes.

Ved det andre bordet meldte danskene:

Nord	Syd
2 ♠	3 ♥
4 ♠	5 ♣
5 ♥	pass

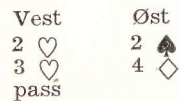
Syds spørremelding i kløver er nok ikke særlig god. Selv om hans hjerterfarge er imponerende, kan det ikke finnes slem, idet Nord ikke både kan ha en sterk sparfarge og to ess når han åpner med en tomelding. Vest begynte med ruter åtte, og Syd oppdaget alt for sent at en toåpning ikke engang behøver å innebære et ess. En bet.

Danskene var heldige nok til å komme unda dårlig tilpassning og tjene 350 poeng i dette spillet:

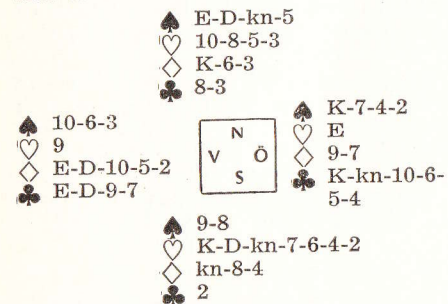
Vest gir, Nord—Syd i sonen.

Den hollandske Vestspilleren åpnet med tre hjerter. Nord passet, og av en eller annen underlig grunn meldte Øst sin edle farge — tre spar. Syd passet og Vest meldte fire hjerter. Denne idiotiske kontrakten ble ikke doblet, fordi Nord og Syd satt med styrken fordelt. Kløverkongen kom ut fra ess, konge fjerde og Vest gikk fire bet, minus 200. Ved det andre bordet resulterte den svake toåpningen i en noe bedre kontrakt, om enn denne heller ikke var god:

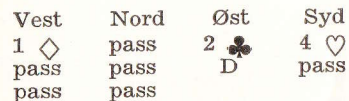
Den hollandske Syd avslørte hjerterfordelingen for motstanderne, og da ruterkongen var et kjærkomment innkomstkort fikk Øst hele fem trekk, som også ga danskene ytterligere 150 poeng.

De to siste eksemplene viser fordelene ved høyere sperremeldinger, spesielt mot motstandere som ikke er vant til en slik taktikk:

Øst gir, Øst—Vest i sonen.

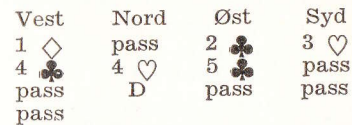
Det hollandske Nord-Sydparet havnet i fire doblede hjerter etter følgende meldinger:

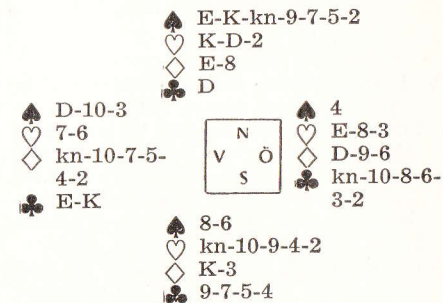
Fem kløver er selvfølgelig en bra kontrakt for Øst—Vest. Det eneste betende utspillet er spar, men det er rene hasarden for Syd å spille spar istedenfor

den naturlige hjerterkongen. Det var ganske pussig at Vest ikke meldte fem kløver i annen melderunde. Kanskje han fryktet for at makkers hensikt med to kløver bare var å invitere til tre grand med en trekortfarge eller noe slikt. Det er ingen tvil om at med et naturlig meldesystem bør Øst—Vest nå fem kløver, selv om Syd prøver å sperre med fire hjerter.

Ved det andre bordet hadde Vest ingen vanskeligheter med å avgjøre om han skulle støtte sin makker eller ikke. Syd orket ikke å sperre med mer enn tre hjerter, derfor fikk den hollandske Vest det langt lettere. Meldingene gikk:

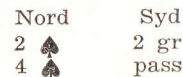

Syd hadde ingen anelse om at han måtte starte med spar for å bete kontrakten, og da han startet med hjerterkongen var det ingen vanskeligheter med å spille hjem fem kløver.

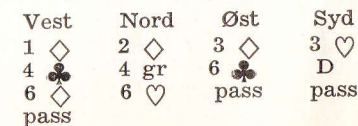
Vest gir, ingen i sonen.

Dansken på Vests plass åpnet ikke, og det hollandske Nord—Sydparet fikk melde i fred:

Denne åpningen med to spar er ikke krav til utgang (da åpner vi med to kløver), men det viser en meget sterk hånd. Ytterligere kommentarer trenges vel ikke.

Ved det andre bordet gikk det livligere for seg.

Unge Hansen

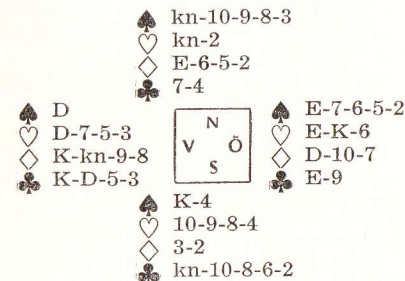
Rolf Bøe

Unge Hansens klubb hadde gjort det dårlig i sesongens kretskamper, og nå sto laget i fare for å falle ned i C-lassen. Og hele klubben visste hvorfor — unge Hansen hadde vært syk i et par måneder og hadde ikke kunnet stille opp. Selvfølgelig gikk det ikke bra når ikke unge Hansen var med.

Men nå var unge Hansen på plass. Spørsmålet var imidlertid om det ikke var for sent, for det var bare en kamp igjen, og den måtte de vinne for ikke å falle ned. Det kjedelige var imidlertid at motstanderne også måtte vinne den kampen, for dem gjalt det avdelingseier og dermed en plass i solen i A-lassen fra neste år av.

Alt lå til rette for et drabelig oppgjør, spørsmålet var bare om unge Hansen ikke hadde ødelagt formen sin ved det lange sykehusoppholdet. Det så stygt ut etter første runde, hvor motstanderne ledet med 43—28, men i begynnelsen av annen omgang fant unge Hansen igjen stilen og begynte å score poeng. Som i dette spillet:

Øst gir, Øst—Vest i faresonen:

Kløvereset kom ut, og da det ga stikk var Øst temmelig overbevist om at beten var der.

Øst—Vests hissige meldinger lurte danskene opp i en håpløs kontrakt. Men hvorfor dobbelt ikke Nord seks ruter, kan man spørre. Det er ganske enkelt, Nord trodde at hans side hadde en sikker slem. Syd mente at hans dobbeling av seks kløver viste at han ikke ville gå videre, mens Nord mente at den viste et ess!! "Hvis jeg passer på seks kløver," sa Syd, "så må du jo tro at jeg overlater til deg å bestemme om vi skal spille slem eller ikke. Det hadde jeg ingen lyst til, og derfor dobbelt jeg."

Øst åpnet med en spar, unge Hansen i Syd kom med en inspirert pass, og Vest var sterk nok til to kløver. Øst gikk rett i tre grand, og dermed ble det.

Unge Hansen begynte med sparkonge, og Vest somlet litt før han la kortene på bordet. I dette øyeblikket gikk det plutselig opp for unge Hansen at han hadde gjort noe fryktelig galt noe. *Det var jo ikke makker som hadde meldt spar.* Dette var fryktelig, spar fra kongen rett opp i melderens saks måtte jo være galemathias. Stikk tapt, og tempo tapt. Nå ville det bli kjeft å få, og guttene ville vel...

Unge Hansen fikk ikke tid å tenke på hva guttene ville si, for nå kom blindemann på bordet, og da Nord fikk se den single spardamen ble han strålende blid. Det var imidlertid ikke Øst — tre grand står i alle varianter uten nettopp med det idiotutspillet — av sparkongen rett opp i motpartens farge. Men nå måtte det bli bet, selv om Øst slet det han kunne med å la sjere sparen. Spar kom igjen, og da Nord hadde ruteresset hjalp ingen kjære mor.

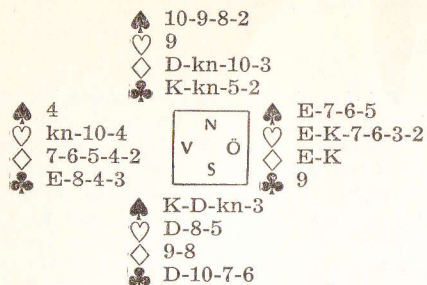
Nord kom med en lenger strøm av lovprisninger, maken til fantastisk utspill hadde han aldri sett. Selvfølgelig var det farlig, men en desperat sjanse var verdt å ta på dette tidspunktet av kampen, og det var jo slett ikke ulogisk at makker måtte ha en del i spar. Den som bare kunne se slike utspill når de kom, tenkte Nord.

I neste spill kom et til.

Nord—Syd spilte et perfekt system, men de var ikke forberedt på en slik kraftig innblanding fra motpartens side.

Red vil tilføye: Det ser ut som om danskene i det siste spillet ikke var enige om konvensjonen. Etter Aksel J. Nielsens Blackwoodvariant skal en dobbeling av motpartens melding etter Blackwood vise et ess, fargen over to ess, og så videre. Det er tydelig at Nord brukte denne varianten, mens Syd ikke gjorde det. Avtal konvensjonene med makker, er moralen.

Syd gir, Øst—Vest i sonen:

Etter tre passer åpnet Øst med to hjerter, og etter tre hjerter fra Vest og spørremelding i spar akte paret seg opp i seks hjerter.

Unge Hansen var ennå ikke kommet seg av det sjokket han fikk da han så sparkongen på bordet i forrige stikk. Selv om det gikk bra var det en fryktelig påkjenning for ham de øyeblikkene det varte. Og så gikk det som det går når man tenker sterkt på en bestemt ting. Unge Hansen tenkte på utspill av honnør i motpartens farge, og for han fikk sukk for seg hadde han spilt ut hjerterdamen.

Nord tilkastet ham et morderisk blikk, og unge Hansen holdt på å bryte helt sammen da han så hva galt han hadde gjort denne gangen. Han hadde sluppet heldig fra det forrige gang, men nå kom Nemesis og forlangte sitt — slik utrolig tankeløshet gikk nok ikke i lengden. Nå ville de tape en forskrekkelig mengde poeng, seksere var ikke å spøke med etter Europaberegningen, og guttene ville med rette gi ham skylden. I alle tilfelle ville han få grov kjeft, kanskje de ikke ville ha ham med i klubben mer heller. Unge Hansen ønsket seg nesten tilbake til sykehuset.

Men Øst hadde et vanskelig problem, så det ut til, og det gikk da heller ikke bedre enn at unge Hansen hadde et hjerterstikk og et sparstikk for kongen da spillet var over. Og Nord kom med bebreidelser. Han var mildere i stemmen da han så det var bet likevel, men det kunne nå vært to betar da, mente han.

Unge Hansen var villig til å ta på seg skylden for alt. Men før han kom så langt som til å be omforlatelse grep Vest inn og tok fatt Nord.

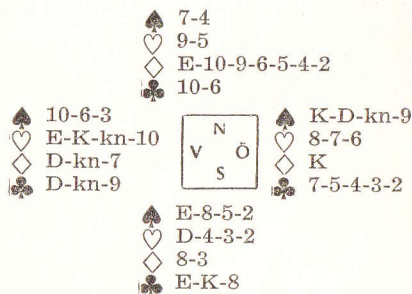
"Kan du virkelig ikke se det strålende utspillet?" spurte Vest. "Hjerterdamen er det eneste utspillet som betar meg."

Både unge Hansen og Nord så på Vest med blikk som neppe kunne ha vært mer uforstående. "Hva iallverden mente han?" Men Øst begynte å forklare. Uten hjerter ut ville han ha hatt lett spill, ved å stjele alle tre spartaperne og tilslutt overlate unge Hansen stikk for hjerterdamen. Det samme ville ha vært tilfelle hvis det var spilt ut *liten* hjerter. Da ville det riktignok bare ha blitt to sparstjeler, men til gjengjeld ville unge Hansen ikke ha fått hjerterstikk. Det fine poenget var nettopp utspill av hjerter dame. Ved at Øst må stjele med knekten og tieren i hjerter, og Nord har nieren, vil unge Hansen ha sitt trumfstikk i behold, idet återen blir god.

Nord ble sittende helt stum av beundring. Han skulle aldri tenke vondt om unge Hansen mer. Her hadde laget alle tiders mest elegante utspill — når man fikk forklart det på den måten var det jo tydelig at det var den eneste betesjansen. Og så hadde han — Nord — dristet seg til å tenke at det var idiotutspill. Så ydmyk hadde Nord aldri vært før.

Men det holdt hardt for Nord å styre seg i det siste spillet. Lagkameratene ved det andre bordet var som vanlig ferdig først, og det viste seg da de så på listen at de måtte ha det siste spillet uavgjort for å klare seg unna nedrykning. Spillet var:

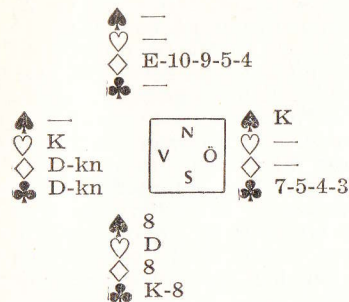
Vest gir, Øst—Vest i faresonen:

Vest ble spiller i en kontrakt på to grand. Unge Hansens lagkamerater sukket. Det ville bli avgjørende, nå var det bare å vandre den tunge veien til C-klassen. De hadde selv vært helt oppe i fire kløver, og hadde måttet avgi to kløverstikk og to ess, men to grand kunne nok ikke betes.

Men de hadde ikke regnet med unge Hansen. Nord startet med ruter, og bordet kom inn på kongen. Hjerter kom fra bordet, Vest knep med tieren, som

holdt. Inn på bordet på spar, og ny hjerterfinesse. Deretter kom hjerteresset, men så ble fargen stoppet — Vest mente vel at det ikke hastet med den fjerde hjerteren. Han spilte spar isteden, og unge Hansen hadde vett nok til å holde spareset igjen enda en gang, skjønt det holdt hardt. Nå kom kløver fra bordet, unge Hansen stakk med esset, tok for spareset også, og bevilget seg så en liten pause. De gjenværende kortene var:

Nå skal jeg lure spilleren ordentlig, tenkte unge Hansen. Han hadde stukket med kløveresset istedenfor kongen, og når spilleren nå neste gang trakk kløver fra bordet, ville unge Hansen legge liten. Vest ville da naturlig plasere kløverkongen hos Nord, og kanskje det ville forlede Vest til å spille feil. Tenkte unge Hansen. La gå at det er var hjelpe-løst tenkt, det var nå engang slik.

Men så kom vanskelighetene, bordet hadde jo ingen innkomst mer. Men unge Hansen klarte den biffen, når ikke Vest selv kunne komme inn på bordet ville han hjelpe ham. Alså spar åtte.

Lagkameratene freste. Har noen sett slikt tåpelig spill? Sette spilleren inn på bordet og gi ham ekstrastikk for sparkongen når bordet var blokert. Nord freste han også.

Det værste av det hele var at Vest ikke likte seg han heller. Han hadde smilt medlidende i første øyeblikk, men så begynte han å tenke på hva han skulle kaste fra egen hånd, og da fikk han det svært vanskelig. Han var rett og slett skviset.

"Et elegant spill," sa Vest beundrende til unge Hansen. "Jeg legger meg på en bet. En flott selvmordskvis, du setter blindemann inn fordi du skviser meg i samme stikk."

Det var heldig for unge Hansen at Vest ga seg uten å spille videre, for det hele ville blitt avslørt når Vest i neste

stikk ville ha trukket liten kløver fra bordet og unge Hansen i overensstemmelse med sin egen "plan" ville ha lagt syveren. Nå var det ingen som ante noe om dette, de så bare at unge Hansen hadde betet kontraktet ved å effektivere en meget elegant selvmordskvis. Den eneste som ikke så det var unge Hansen selv — du verden så vanskelig og innviklet guttene snakket. Men han forsto jo at de var strålende fornøyet med ham, og det var jo hovedsaken. Da kunne han være fornøyet han også.

Og klubben ble stående i B-klassen.

Telefonkamp

Telefonkamp i bridge har De vel aldri hørt tale om før. Ikke vi heller, før vi hørte et lag fra Skellefteå i Sverige som gjerne ville være med i uttagningene til EM. De måtte da spille mot et Stockholmslag, og de fant reisen temmelig dyr. Hvoretter Skellefteåboerne fant ut at det måtte bli meget billigere å ringe.

Etter Skellefteåprinsippet arrangeres en telefonkamp slik: Spillene gis på forhånd, og et sett spill befinner seg i Skellefteå, det andre i Stockholm. I hvert sitt rum i Skellefteå sitter lagets to par, sammen med et par "blinde-menn", som bare skal holde i motpartens kort, og en turneringsleder. På samme måten gjør de i Stockholm. Så har man abonnert på to telefonlinjer i fire timer, og korrespondansen mellom de to bordene som hører sammen ordnes lett på denne måten. Prisen for de to linjene er regnet ut til 128 kroner, og det er jo langt mindre enn 400. For ikke å tale om at man slipper å kaste bort tid på reisen.

Hva synes nå leserne? Etter vår mening er det en ganske morsom idé, som nok kan ha sine fordeler. For eksempel i en kamp mellom et av de beste lagene sørpå og et lag fra Finmark, som ellers aldri får være med resten av landet. Men selvfølgelig bør man vel i alvorlige oppgjør ha motstanderne rett over for seg ved bordet.

Neste nummer

vil komme i slutten av mars eller begynnelsen av april. Vi vil gjerne gi referat fra uttagningsturneringen til EM, som spilles 24. 25. og 26. mars.

PROBLEMATISK

Eksamensprøven

Månedens eksamensprøve omfatter som vanlig 20 spørsmål, men som nevnt i forrige nummer er det fra nå av leserne selv som bestemmer hvor mange poeng hvert eventuelt svar skal få. De 20 spørsmålene ble gitt som oppgaver i forrige nummer, og det er antallet av stemmer for hvert svar som bestemmer hvor mange poeng det skal få. Det svaret som har fått flest stemmer får 5 poeng, og andre svar får poeng i forhold til antallet av stemmer. Dog forbeholdt redaktøren seg rett til å gi 5 poeng også for andre svar, hvis det dreier seg om en ekspertvariant som mange av leserne har oversett.

Maksimum for de 20 oppgavene er 100 poeng. Får De mer enn 40 poeng kan det passere, 60 poeng eller mer er bra, og over 80 poeng viser at De er en meget god bridge-spiller. Men hvis De får mer enn 95 poeng må De la være å titte på svarene før De løser oppgavene neste gang.

Svarene finner De like etter de 20 oppgavene.

1. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♥	pass	?

♠ D-9-6-5-4-2 ♥ 4 ♦ 8-5-3 ♣ 9-4-2

2. Alle i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	1 ♥	pass	?

♠ E-D-10-8-2 ♥ kn-10-4 ♦ 9-2 ♣ K-5-3

3. Alle i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
3 ♥	?		

♠ E-K-D-kn-9-5 ♥ 4 ♦ E-D-10-6 ♣ 9-5

De og makker bruker ikke Harvey eller lignende konvensjoner.

4. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	2 ♣	pass	pass
D	pass	?	

♠ D-9-7-5-4 ♥ 9-7 ♦ 8-7 ♣ E-10-9-3

5. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	D	pass	2 ♠
pass	4 ♠	pass	?

♠ K-kn-9-6-4-3 ♥ E-D-4 ♦ 9 ♣ 8-5-4

6. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♣	pass
2 ♥	pass	?	

♠ 8 ♥ D-5 ♦ E-7-5-4 ♣ E-K-8-7-4-3

7. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♥	pass
2 gr	pass	3 ♦	pass
?			

♠ E-K-9-4 ♥ 10-6-4 ♦ D-kn-5 ♣ E-kn-3

8. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	D	?	

♠ K-8-6-5-4 ♥ — ♦ 9-5-2 ♣ D-kn-8-5-3

9. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	1 gr	pass
2 ♠	pass	?	

♠ D-5 ♥ K-9-4-3 ♦ K-kn-5 ♣ D-10-5-3

10. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	pass	3 ♥	pass
pass	?		

♠ E-kn-9-6 ♥ 5-3 ♦ K-D-10-9 ♣ kn-5-2

Øst—Vest spiller vanlig Culbertson. Lagkamp.

11. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♣	2 ♥
pass	pass	?	

♠ kn-4 ♥ 8-4-2 ♦ K-9-2 ♣ E-D-kn-5-3

12. Parturnering. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♣	2 ♥
pass	pass	?	

♠ kn-4 ♥ 8-4-2 ♦ K-9-2 ♣ E-D-kn-5-3

13. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	D	3 ♥	pass
?			

♠ 7-5-3 ♥ E-K-8-6-5 ♦ 9-2 ♣ E-D-5

14. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	pass	pass	2 ♣
2 ♠	pass	pass	D
pass	?		

♠ 8-5 ♥ kn-9-5-3 ♦ 8-7-4 ♣ 10-8-5-2

15. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♥	D	pass
?			

♠ K-9-7-5-4-3 ♥ — ♦ E-D-7 ♣ E-K-8-6

16. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr	D	RD	?

♠ 9-6-4-2 ♥ 8-5-3 ♦ 9-8-2 ♣ 7-5-4

17. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	1 ♥	pass	?

♠ 9-2 ♥ D-9-5 ♦ K-kn-9-3 ♣ E-K-10-4

18. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	4 gr	pass
5 ♥	pass	5 gr	pass
7 ♥	pass	pass	pass

Vest åpner med spar åtte, og kortene kommer opp:

♠ 10-9-2
♥ K-10-7-5
♦ E-D
♣ E-10-5-2

♠ E-K-6-4
♥ E-D-8-3-2
♦ 8-5
♣ K-8

Nord legger spar ni, Øst knekten og Syd tar esset. Så kommer esset, damen og kongen i hjerter. Øst hadde bare en singelton, og kastet andre og tredje gangen en liten ruter og en liten kløver.

Hvilket kort spiller De nå fra Nord?

N—S i faresonen. Meldingene:

19.

♠ E-10-5
♥ K-kn-10-9-8
♦ 6-2
♣ K-kn-6

N
V Ö
S

♠ K-D-kn
♥ D-6-4-3
♦ 8-7-5
♣ E-9-8

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♦	pass	pass	D
pass	2 ♥	pass	4 ♥
pass	pass	pass	

Vest begynner med ruter ni, Øst stikker med tieren og tar to runder ruter til. Syd stjeler den siste, Vest følger. Nå spiller Syd en hjerter, Vest stikker med esset og spiller spar tilbake.

Hvilket kort vil De spille først når De skal angripe kløverne? Det er nok å anføre f. eks. "kl. K", "kl. kn" eller "kl. 6" hvis De vil starte fargen fra Nord, og "kl. E", "kl. 9" eller "kl. 8" hvis De vil starte fra Syd.

20.

♠ K-6-4
♥ 4
♦ D-10-9-7-5
♣ E-K-9-6

N
V Ö
S

♠ E-D-5-3-2
♥ D-6-5-3
♦ K-kn
♣ 10-8

Syd spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med hjerterkongen, og skifter til sparknekten, som De stikker, men De selv velge om De vil stikke på bordet eller på egen hånd.

Hvilket kort spiller De ut til neste stikk? (Det er ikke nødvendig å fortelle oss på hvilken hånd De vil stikke sparen, det forteller det kortet De angir som neste utspill oss).

Eksamensprøven

SVAR PÅ SPØRSMÅLENE FORAN

1. *Pass.* Nord's to hjerter er en kraftig melding, men noen kravmelding er det ikke. Meldingen forteller om ca. 3 ½ honnørstikk og 7—8 spillestikk, og da er det nok best at makker får spille to hjerter i fred.

Pass 5 poeng. To spar 3 poeng.

2. *To hjerter.* En spar ser ut til å være den riktige meldingen, men her er det snakk om meldinger etterat motparten har åpnet, og da blir teknikken litt annerledes enn vanlig. Makker har sannsynligvis fem hjerter. Dessuten er en spar ikke krav. Vi kan risikere at makker passer på en spar, mens det kan være både to og flere hjerter i kortene. Leserne har også prøvet seg med to spar (krav til utgang) og tre hjerter, men det synes vi er for hardt. Red har grepet inn og gitt to hjerter mer enn det skulle hatt etter lesernes avstemning.

To hjerter 5 poeng. En spar 5 poeng. Tre hjerter 3 poeng. To spar 2 poeng.

3. *Fire spar.* Syd er så sterk at han må ta kraftig i. Når motparten åpner med en sperremelding må man alltid gjette litt, og det ser for oss ut til at fire spar er den riktige kontrakten. Skulle det være mer i kortene vil makker kanskje gå videre til slem. Vi sier kanskje, det er nemlig ikke sikkert, men det er desværre en av de ulempene vi må ta med når motparten sperrer. Tre spar, som et par av løserne har foreslått, er for svakt. Det lyder mer som om man håper å nå en utgang hvis makker har et honnørstikk eller to og tilpassning til spar, mens vi faktisk er villig til å regne 90 % sjanse hvis makker kan oppvarte med ruterkongen og ingenting annet.

Fire spar 5 poeng. Alle andre meldinger 0 poeng.

4. *Pass.* Da alle er i faresonen er pass den beste løsningen. De har sannsynligvis to stikk i kløverbargen, og makker må vel etter meldingene kunne oppvarte med fire stikk. Skulle han ha fem er

det 500 i bet, mens vi neppe har noen utgang. Endelig er det ikke så farlig hvis motparten tross alt skulle få sin kontrakt, det gir ikke så mange poeng idet det ikke blir utgang.

Omtrent like mange av løserne har stemt for to spar. Tankegangen her er selvfølgelig at det slett ikke er utelukket at vi har en utgang selv, som i så fall er verdt 620 poeng. Red føler at tre spar i så fall er en bedre melding, idet to spar kan meldes med en temmelig svak hånd, men han er ikke så sikker at han våger å gripe inn.

Pass 5 poeng. To spar 5 poeng. Tre spar 3 poeng.

5. *Pass.* Fire spar er nok den riktige kontrakten, idet Syd har vist sin hånd ved en hoppmelding i første melderunde. Han har nok en anelse tillegg, derfor vil det ikke være utelukket at en slem kan vinnes. Makker må jo være ganske sterk, han har først doblett opplysende og etterpå hoppmeldt til fire spar. Skal det først gjøres forsøk på slem synes vi at en sporremelding i kløver — den svake fargen, eller en oppfordring i form av fem spar er det beste. Fire grand forteller ikke stort mer enn vi allerede vet, makker bør ha et par ess i alle tilfelle. Da liker vi bedre en spørremelding i hjerter — vi kan selvfølgelig risikere seks ruter eller seks spar, men da har vi fremdeles sjansen at makker er renons i kløver, eller at motparten tror vi ikke er redd for fargen siden vi ikke spør i den.

Pass 5 poeng. Fem spar 3 poeng. Fem kløver 3 poeng. Fem hjerter 2 poeng. Fire grand 1 poeng.

6. *Fire hjerter.* Vi har ikke før sett en så sterk majoritet for et svar som det her var for fire hjerter, og vi har ingenting å tilføye. Syd er så sterk at utgang bør kunne vinnes. Tre grand er ikke aktuelt, og utgang i ruter eller kløver er vanskelig å oppnå. Når makker har gjentatt hjerterfargen er damen annen fullstendig nok som triumfstøtte.

Tre ruter får et trøstepoeng, det er tross alt det beste av de andre mulige svarene. Kontrakten blir vel fire hjerter i alle fall, og da har tre ruter bare gitt motparten en opplysning. Det eneste tilfelle hvor tre ruter — rundekrav — etterfulgt av fire hjerter kan gjøre underverker er hvis makker har en "silketilpassning", uten honnører i spar og tillegg til meldingen sin. Det kan hende at han da prøver en sekser, fordi

våre meldinger indikerer singelton i spar.

Fire hjerter 5 poeng. Tre ruter 1 poeng.

7. *Tre hjerter.* Majoriteten av løserne har stemt for tre grand, en melding som vi ikke er særlig begeistret for. Vi har vist vår styrke ved to grand, men makker er tydeligvis ikke begeistret for grand. Derfor bør vi preferere hjerter og overlate til makker om det skal spilles tre hjerter, tre grand eller fire hjerter. Makker kan melde to over en med 1 ½ honnørstikk når det dreier seg om hjerter over spar, så vi skal ikke se bort fra muligheten av at det ikke er utgang idetheletatt.

Tre hjerter 5 poeng. Tre grand 5 poeng. Fire hjerter 1 poeng.

8. *Fire spar.* Det må være den beste meldingen i denne situasjonen. Motparten kan ha en god kontrakt, de er på vei til å rive til seg initiativet, og derfor er det om å gjøre å sperre så høyt som mulig med en gang. At fire spar har en stor sjanse til å gå hjem forringer ikke meldingen.

Mange av løserne har prøvet seg med tre spar; den eneste virkelig store fordel den meldingen har er at den er bedre enn noen annen, bortsett fra fire spar. Det må sperres kraftig med en gang hvis det skal monne noe. To spar er for svakt, og pass, som et par lesere har foreslått, gjør det alt for lett for motstanderne. Det er litt for blåøyet å tro at det skal kunne bli tale om noen straffedobling av kløver- eller ruterkontrakt. Av den samme grunnen er en redobling ikke noen god melding, den bare gir motparten initiativet uten at man har noe igjen for det.

Fire spar 5 poeng. Tre spar 4 poeng.

9. *To grand.* Nå De har valgt å melde så svakt som en grand i første melderunde må De komme igjen. Det er slett ikke utelukket at Nord kan ha ganske bra kort, selv om han bare kan si to spar over Deres grandmelding. Først når han får høre at De har virkelige blader kan han utfolde seg, og det er ikke utelukket at man kan nå en kontrakt på fire spar eller tre grand. Hvis makker i neste omgang melder tre spar må De selvfølgelig la meldingen stå, da har De gjort det De kan.

Det er mulig at enkelte ikke er fornøyet med de tidligere meldingene i dette spillet, men vi holder fremdeles på at en grand er de beste. Alternativet

er to kløver, men det er mange hender hvor makker ikke kan melde mer enn to spar etter to kløver, og to grand fra Dem etterpå er litt i overkant. De skal idetheletatt være litt forsiktig med to over en når De ikke kan si noe etter makkers neste melding — da bør De prøve å finne en mer beskjeden melding først og etterpå komme igjen.

To grand 5 poeng. Tre spar 3 poeng.

10. *Dobler.* Vi har angitt at Øst—Vest spiller vanlig Culbertson, og da er det noe mystisk med passen etter tre hjerter, som jo faktisk er krav til utgang. Det er sannsynlig at Østs åpning ikke er i orden, og vi må tenke litt på vår stakkars makker, som ikke ante noe om dette den gangen han hadde anledning til å melde. Hvis motpartens meldinger var ærlige måtte han jo regne Dem helt blank. De bør derfor doble opplysende for å gjenåpne meldingene, slik at Nord kan få sjansen til å vise hva han har.

Red har grepet inn og gitt dobling fullt poeng, majoriteten av leserne hadde stemt for pass. Noen få har også foreslått tre spar, men denne meldingen har ingen fordeler framfor dobling. Tvert imot. Makker tenker på spar han også, hvis han har firekortfarge der, og har han det ikke kan De risikere at han løfter i tillit til at De har fem eller flere trumf.

Dobler 5 poeng. Pass 5 poeng.

11. *Pass.* Her har desværre ordet "lagkamp", sneket seg inn på en slik måte at det så ut som om det var mynnet oppgave 10. Nå, for oppgave 10 spiller det ingen rolle, og det burde heller ikke spille noen rolle for oppgave nr. 11. Vi regner pass for den beste meldingen her fordi vi simpelt hen ikke har tilleggs i noen form. Det er like store sjanser for å få pluss i kortene ved å la motparten spille to hjerter — kanskje ikke plussen blir fullt så stor, men det spiller mindre rolle.

De fleste løserne er litt mer aggressive enn vi er, og stemte for tre kløver.

Pass 5 poeng. Tre kløver 5 poeng.

12. *Tre kløver.* Forskjellen fra oppgave 12 er at det nå er parturnering, og her må man være mer omhyggelig med de små poengene. Andre meldinger enn pass er litt risikable, men vi vil i minst seks av ti spill få en større pluss, derfor må vi "krige" litt. Tre kløver er vel best, deretter kommer dobling. To spar er også en bedre melding enn pass.

Doblingen er kanskje en tanke farlig, men vi får topp hvis det er bet i kortene, og det smaker godt.

Tre kløver 5 poeng. Dobler 4 poeng. To spar 2 poeng.

13. *Pass.* Makker har sperret, og det er derfor neppe utgang i kortene. Det kan selvfølgelig overveies å melde fire hjerter, det er ikke sannsynlig at denne meldingen går hjem, men det er en kraftigere sperring enn tre hjerter. (Den sterke meldingen etter dobling er redobling, eller som en avveksling fire hjerter hvis man sitter med *ensidige* kort). Men motparten tør kanskje ikke melde over tre hjerter, eller de har kanskje ikke noen utgang, eller fire hjerter kan bli for dyrt. Alt i alt er nok pass best.

Et par av løserne har begynt å undersøke slemmulighetene, men de burde vel ha minuspoeng. De har glemt at makkers melding langt fra å være sterk bare er en sperremelding, og hvorfor undersøke slemmuligheter når det neppe er utgang?

Pass 5 poeng. Fire hjerter 2 poeng.

14. *Pass.* En dobling som ikke er avgitt ved første anledning er straffedobbling, og det får bli makkers sak hva han har doblet på. Det er dog likevel et par momenter som taler for tre kløver. For det første er De utillatelig tynn, selv til ikke å ha lovet det grunn, og for det andre har De fire kort i makkers farge. Det senker verdien av hans honnører i motspill, mens det selvfølgelig omvendt er en fordel i egen kontrakt.

Pass 5 poeng. Tre kløver 4 poeng.

15. *Pass.* Riktignok er det ikke morsomt å la doblingen stå uten en eneste trumf, men vi har andre saker som gjør seg godt i motspill. Fire honnørstikk er ikke å forakte. Makkers dobling er samtidig en advarsel mot spar, selv om det kanskje likevel kan være en spar-kontrakt i kortene når vi har en seks-kortfarge. Skal det tas ut er imidlertid to spar alt for svakt, tre spar eller tre kløver må være de eneste fornuftige meldingene.

Pass 5 poeng. Tre spar 2 poeng. Tre kløver 2 poeng.

16. *To kløver.* Majoriteten har vært ute og passet, men nå protesterer vi for alvor. Dobbling av en grand er en straffedobbling, makkers høyeste ønske er å spille en grand doblet. De skal la doblingen stå både med en totalblank hånd

og med en sterk hånd. Grunnen er imidlertid forskjellig. Hvis De er totalblank vil melderens sannsynligvis likevel ikke få så meget for en doblet grand, selv om den går hjem, som han vil få for de betene De og makker går i en tomelding.

Som sagt, doblerens høyeste ønske er å få spille en grand doblet. Men når kontrakten redobles kan det bli for morsomt — da får motparten 300 poeng for utgangen også. Grandåpneren har vist ca. fire honnørstikk, svarhånden to, og selv om vi regner med litt prutningsmann er det neppe sannsynlig at makker kan bete, selv om han nok får karret til seg fem-seks stikk.

De skal derfor ta ut, det blir billigere å få fem-seks stikk i egen kontrakt enn i motpartens redoblede grandkontrakt. Men hva skal De ta ut i? Nå pleier som regel en dobling av en grand å innebære en lett etablerbar langfarge, og det er denne langfargen som nå skal være redningsplanke. Ta ikke hensyn til at sparfargen er på et kort mer, her gjelder det å redde billigst mulig, altså med et slags Herberthsvær. Derfor er to kløver den beste meldingen.

To kløver 5 poeng. To spar 1 poeng.

Det er en liten hake ved disse poengene, nemlig at vi har lovet løserne ikke å gi mindre enn 5 poeng for flertalls-løsningen. Vi må imidlertid ta hensyn til alle dem som bare bruker Eksamensprøven til å kontrollere sin meldeteknikk også, og det er alltid langt flere enn dem som sender inn besvarelser. Derfor nekter vi plent å gi et eneste poeng for en pass i Eksamensprøven, men siden vi nå engang har lovet at flertallets løsning skal få 5 poeng i "Våre 20 spørsmål", gir vi alle meldinger fem poeng her, det vil si oppgaven blir annullert.

17. *Tre hjerter.* Her har red. igjen grepet inn, idet flesteparten av løserne har stemt for to kløver. Poenget er imidlertid det samme som i oppgave nr. 2, når motparten har åpnet er ikke ny farge rundekrav, og dessuten kan man som regel regne med femkortfarge hos makker. Vi hoppemelder derfor i hjerter, og lar makker avgjøre om det skal meldes utgang eller ikke.

Majoriteten har som nevnt foreslått to kløver, og det er ikke så meget som skiller denne meldingen fra tre hjerter. Hvis makker melder igjen får vi en idéell utvikling, men vi kan ikke forby makker å melde pass, og da er det ikke fullt så morsomt lenger. Ellers har alle mulige meldinger vært foreslått her. En

grand har den svakheten at sparholdet er vel svakt, to grand er enda farligere av den grunn, og to hjerter er for svakt.

Tre hjerter 5 poeng. To kløver 5 poeng. To grand 1 poeng. En grand 1 poeng. To hjerter 1 poeng. Tre kløver 1 poeng.

18. *Spar ti.* Vests utspill tyder på at han har maksimum tre spar, og muligheten er der for at han har återen og syveren dobbel. I så fall vil vi kunne få alle sparstikkene ved å trekke spar ti fra bordet. Øst må dekke, Vests syver faller, og så er det bare å gå inn på bordet, spille spar to og knipe med fireren (!) hvis Øst ikke oppvarter med femmeren.

Skulle ikke spar syv falle fortsetter vi med kongen og esset i kløver, og stjeler en kløver. Hvis damen og knekten nå er falt står kløver ti til avkast av en ruter, og som siste sjanse har vi ruterfinessen.

Spar ti 5 poeng.

19. *Kløverknekt.* Øst har åpnet, og hans makker har allerede vist trumf-esset. Vi må derfor plasere Øst på alt som finnes av honnører, følgende også kløverdamen. Den eneste sjansen til å unngå kløvertaper er da hvis Vest skulle ha kløver ti. Derfor spiller De kløver knekt fra bordet, Øst må dekke med damen, Syd tar esset, og så er det bare å knipe tieren hos Vest.

Det er selvfølgelig en annen liten sjanse, damen dobbel hos Øst, men den er ikke så stor.

Kløverknekt — 5 poeng.

20. *Ruter fem.* Vi må etablere ruterfargen til avkast av taperne i hjerter. Å stjele to hjertere ser ikke lett ut, dessuten får vi ikke ti stikk på den måten medmindre vi får etablert et ruterstikk og dessuten får for egen hånds småtrumfer. Den sikreste spilleplanen er derfor å stikke med sparkongen, spille ruter fem, og stikke med kongen på egen hånd. Får De beholde ruterkongen kan De jo tenke på det med å stjele to hjerter, nå lykkes planen iallfall hvis Vest har tre kløver og trumfen ikke sitter værre enn 3—2. Men ellers kan også fortsatt ruteretablering komme på tale. Hvis motparten stikker med ruteress og gir hjerter igjen kan De stjele og trekke ut trumfen. Sitter den 3—2 er alt vel og bra, og hvis den sitter 4—1 har De fremdeles den sjansen at tre rutere sitter sammen med de fire sparene.

Ruter fem 5 poeng.

Våre 20 spørsmål

Som tidligere nevnt gikk vi fra forrige nummer av over til "20 spørsmål" istedenfor "Mesterløseren". Den som vil være med i konkurransen kan bare angi den meldingen han vil avgi eller det kortet han vil spille. Noen kommentarer behøves ikke. Løseren sender svaret på den kupongen han finner bak de 20 spørsmålene.

Løsningene sendes Bridgejournalen, Snarøya, og må være poststempelt innen 15. mars.

Det er løserne selv som bestemmer hvor mange poeng hver løsning skal få. Konkurransen er en del av en årskonkurranse, hvor de seks beste resultatene for hver løser teller. Det spiller således ingen rolle om man har vært uheldig eller glemt å sende inn løsningene en eller annen gang.

Den beste løseren hver gang får en bok i premie, og dessuten gir vi premier for de beste resultatene i årskonkurranse.

I oppgavene sitter De alltid på Syds plass, og skal melde i den posisjonen hvor vi har satt et spørsmålstegn. Det er bare Syds hånd som er gjengitt i meldeoppgavene.

1. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♥	pass
?			

Syd har:

♠ E-kn-10-8-2 ♥ D-7 ♦ E-kn-3 ♣ E-K-D

2. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♠	pass	1 gr
pass	?		

Syd har:

♠ E-K-8-7 ♥ E-8-4 ♦ E-7-5-3 ♣ 9-2

3. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ 10-4 ♥ E-D-8-5-3 ♦ E-kn-7-3 ♣ D-6

4. Alle i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♠	pass	2 ♥
pass	?		

Syd har:

♠ E-K-D-5 ♥ D-4 ♦ E-10-8-5 ♣ K-D-4

5. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♠	pass	2 ♣
pass	2 ♠	pass	?

Syd har:

♠ E-10 ♥ 10-7-5 ♦ kn-8-4 ♣ E-K-7-5-4

6. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	3 ♥	?	

Syd har:

♠ E-K-D-7-5-4 ♥ K-D-kn ♦ kn ♣ E-K-3

7. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	pass	pass	2 ♣
2 ♠	?		

Syd har:

♠ E-5-4 ♥ E-10-7-6-3 ♦ K-10-2 ♣ 5-3

8. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♣	pass	?

Syd har:

♠ D-10-3 ♥ kn-7-6-5-3-2 ♦ E-kn ♣ 9-4

9. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♥	pass
2 gr	pass	?	

Syd har:

♠ K-8-5 ♥ E-K-8-7 ♦ K-10-6 ♣ E-K-8

10. Alle i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♣	pass	pass	1 ♥
pass	?		

Syd har:

♠ K-8-6-4 ♥ 8-7-5 ♦ E-9-8 ♣ K-D-5

11. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 gr	pass
2 ♥	pass	2 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ E-D-5 ♥ E-K-8-4 ♦ K-kn-10-7-5 ♣ 4

12. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 gr	pass
2 ♦	pass	2 ♥	pass
?			

Syd har:

♠ E-D-8-6-4 ♥ 4-3 ♦ E-K-8-6 ♣ 9-2

13. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ 9-7-4 ♥ K-D-6 ♦ E-10-8-6 ♣ E-K-4

14. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr	pass	3 ♠	pass
3 gr	pass	?	

Nords grandmelding ligger på mellom 4 og 4½ honnørstikk, og Syd har:

♠ E-K-8-7-4 ♥ 8 ♦ D-7-2 ♣ K-D-10-2

15. Parturnering. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♠	2 ♦
?			

Syd har:

♠ D-7-4 ♥ E-7-4 ♦ K-kn-9-8 ♣ kn-9-6

16. Alle i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	1 ♠	D	2 ♣
D	?		

Syd har:

♠ D-10-8-6-5-3 ♥ 7-4 ♦ D-kn-5-4-2 ♣ —

17. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♥	pass	2 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ D ♥ D-kn-10-9-8-6 ♦ K-D-kn ♣ K-D-kn

18.

♠ D-8-6-4-3
♥ 7-3
♦ kn-7-4
♣ K-7-2

	N	
V	Ø	
	S	

♠ kn-10-9-7-5
♥ E-4
♦ K-D
♣ E-D-kn-5

Spørsmål	Svar	Spørsmål	Svar
1		11	
2		12	
3		13	
4		14	
5		15	
6		16	
7		17	
8		18	
9		19	
10		20	

Glem ikke å skrive Deres navn og adresse på baksiden av kupongen. Bruk følgende forkortelser: 4 hj, 3 sp og i spilleoppgavene hj 5, ru K, osv.

Syd spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Vest begynner med hjerterkongen, som Syd stikker med esset. Hvilket kort bør Syd spille nå?

19.

♠ E
♥ E-5-2
♦ E-K-9-8-4
♣ E-D-6-3

♠ kn-10-7-6-5-2
♥ 7
♦ 7-6-3
♣ K-5-2

Syd spiller fire spar etter følgende meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	1 ♥	1 ♠	pass
3 gr	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest begynner med hjerter knekt, som blir stukket på bordet. Deretter følger sparesset, og så går Syd hjem på en liten kløver til kongen.

Hvilket kort bør Syd spille nå?

I forrige omgang									
Venligst bruk trykte bokstaver	Navn	Adresse	Postkontor						
2									

Rolf Bøe

Bridge-turneringer

Håndbok for turneringsledere
Kan fåes hos alle bokhandlere

20.

♠ 8-5
♥ K-9-2
♦ E-K-D-6
♣ 10-8-5-3

♠ K-4
♥ E-D-kn-10-8-5
♦ 7-4-3
♣ E-K

Syd spiller seks hjerter uten meldinger fra motparten. Vest begynner med ruter åtte, bordet stikker med damen. Så følger esset og kongen i hjerter, og dermed er motpartens trumf ute. Hvilket kort bør Nord spille nå?

Dess mer kjøft

spillerne i et par bruker på hverandre, dess dårligere blir spillet.

Sverige

Svenskene har tatt ut sitt "kasselag", som skal spille i årets Europamesterskap medmindre det blir slått av det sterkeste utfordrerlaget. Det ble Lilliehöök—Wohlin og Bromé—Kjell Dahl. Werner og Kock var ikke aktuelle fordi det skal spilles en landskamp i fotball samtidig med EM i bridge. Da Kock som kjent er formann i UK i det svenske fotballforbundet må han være tilstede på landskampen, og det vil si at han heldigste fall kan spille halvparten av turneringen i Brighton.

Dette vil imidlertid ikke si at det ennå er avgjort at Kock—Werner ikke kommer med, for det vinnende laget har rett til å velge dem som tredje par.

Siden Sist

Siden sist har den komitéen som skal samle inn penger til deltagelse i internasjonale turneringer arrangert en tilstelning i Oslo Handelsstands lokaler, hvor det kom inn ca 2000 kroner. I en barometerturnering hvor en del av Oslos beste spillere ble loddet ut som makker vant frk. Arnestad og Eilif Andersen, med fru Annie Bergh og J. Littlehaug på annenplass.

Fra denne turneringen henter vi følgende spill:

Vest gir, Øst—Vest i faresonen:

♠ 10-9-8-6-2
♥ 10-7-6
♦ E-4-2
♣ 8-6

	N	
V		Ö
	S	

♠ K-kn-7-5-3
♥ D-8-4
♦ K-D
♣ E-3-2

♠ D-4
♥ E-5-3
♦ kn-8-5-3
♣ K-D-10-7

♠ E
♥ K-kn-9-2
♦ 10-9-7-6
♣ kn-9-5-4

Hvor presidenten, N. M. Nielsen, og hans datter fru Killengreen satt Øst—Vest havnet Syd i tre spar etter følgende meldinger:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	pass	1 ♠
pass	2 ♠	pass	3 ♠
pass	pass	pass	

Vest startet med kløverkongen, Syd lasjerte, og Vest spilte nok en kløver, som Syd tok med esset. Nå ser De at spillet uten videre ville ha vært hjemme hvis Syd hadde tatt kongen og damen i ruter, stjålet en kløver og kastet en hjertertaper på ruterettet.

Men Syd gjorde en feil. Han stjal kløveren før han hadde tatt sine to ruterstikk, og nå fant Nielsen som Øst betevarianten. Når Syd trakk spar fra bordet tok Nielsen esset, og fortsatte med hjerter knekt. Syd dekket med damen, Vest tok esset og ga hjerter tilbake, og takket være at Øst hadde spilt knekten først kunne han nå knipe med nieren. Deretter kom hjerterkongen, og så til slutt hjerter til tredobelt rens. Derved ble Vest nødt til å få for spardamen sin, og resultatet ble to be-ter.

Fra kampen mellom Holland og Danmark henter vi følgende spill:

Nord gir, ingen i faresonen:

♠ D-2
♥ K
♦ K-kn-9-6-4-3
♣ E-kn-10-4

	N	
V		Ö
	S	

♠ K-kn-9
♥ E-8-7-6-5-3-2
♦ D-8-7
♣ —

♠ 7-4-3
♥ kn-10-9-4
♦ 2
♣ K-8-6-5-3

♠ E-10-8-6-5
♥ D
♦ E-10-5
♣ D-9-7-2

Hvor hollenderne satt Øst—Vest gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♠	2 ♥
3 ♦	3 ♥	4 ♦	4 ♥
D	pass	pass	pass

Dobblingen var ikke heldig, for fire hjerter er alltid hjemme. Nå kom spardamen ut, og dermed fikk Vest sogar fem trekk.

Ved det andre bordet ble spillet mer interessant. Her kom hollenderne i fem doblede ruter etter følgende meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♠	2 ♥
3 ♦	pass	4 ♦	pass
5 ♦	pass	pass	D
pass	pass	pass	

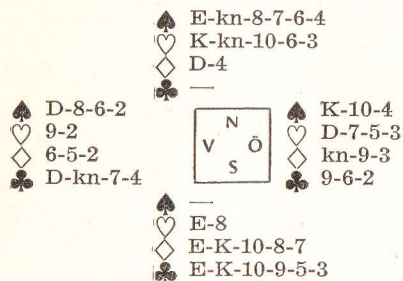
Øst startet med hjerterknekten, Vest stakk med esset, og så er det spørsmål om tilbakespillet. Utspillet av hjerterknekt har faktisk satt Vest i en posisjon som passelig kan kalles for "selvmordseliminasjon" eller noe slikt. For Vest er faktisk allerede sluttspilt. Kløveren har han ikke, ruter gjør at spillet slipper å gjette i denne fargen, hjerter er til dobbeltrensens og spar gjør at Nord taper sparstikk. En pussig situation. Etterpå ser vi jo at spar fra Øst i første stikk er det eneste riktige, men det er ikke lett å finne ved bridgebordet.

Nävel, Vest valgte å fortsette med hjerter — det er jo tross alt en sjanse for at Nord har et kort til i fargen. Nord kastet sin spartaper, og nå har han spillet sitt med riktig trumfbehand-

ling. Han gjettet imidlertid galt, spilte på nierregelen og gikk en bet. Men likevel var det fint spill for Holland, som vant 590 poeng.

Det hender rett som det er at vi får brev fra leserne med interessante spill. Her er et spill som vi har fått fra Thomas Th. Iveland, Kirkenes.

Med alle i faresonen gikk meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♣	pass	2 ♠	pass
3 ♦	pass	3 ♥	pass
6 ♣	D	6 ♥	D
RD	pass	pass	pass

Meldingene kunne ha vært bedre. Seks ruter er for eksempel til å legge opp, likegyldig hva som kommer ut, ved å stjele en kløver og innrømme motparten et kløverstikk. Man bør vel også kunne havne i denne kontrakten, slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♣	pass	2 ♠	pass
3 ♦	pass	3 ♥	pass
4 ♦	pass	4 ♥	pass
6 ♣	D(?)	6 ♥	pass
pass	pass		

Vi går ut fra at Nord—Syd ikke bruker noen halvkravsåpning på to kløver, det ser slik ut. Ved å gjenta ruterne forteller Syd derved at han har minst seks kløver og fem ruter. Nord's preferanse til seks ruter blir da naturlig, det er ingen idé for ham å fortsette med spar eller hjerter.

Men det ble som sagt spilt seks hjerter. Ruterknekten kom ut, og Nord er dermed dømt i bet, idet et viktig inn-tak straks blir fjernet. Men spillet er interessant nok med et annet utspill. Det vil si spar ut dreper også, men jeg skulle ha lyst til å se den Østspilleren som starter med spar fra kongen tredje når Nord har meldt fargen.

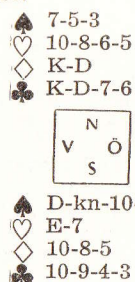
La oss si Øst starter med kløver. Vest har jo doblet denne fargen underveis, så det er for så vidt et naturlig utspill. Hvilken plan skal Nord nå legge?

Han må nok regne med at Øst har damen fjerde i hjerter etter doblingen, og så får han håpe på jevn fordeling av ruterne.

Nord stjeler den første kløveren, og så kommer hjerter ti, som får løpe. Deretter følger en hjerter til Syds ess, og hjerterkongen innkasseres. Nå er imidlertid Øst den eneste som har trumf igjen, og for å få nok innkomster til Syds hånd må ruterne behandles litt ekstraordinært. Nord spiller damen, og stikker over med Syds konge. Deretter kommer kløverne, og Øst kan stjele når han selv vil. Han fortsetter vel med en liten ruter, og nå kommer det spennende øyeblikket for Nord. Han er nødt til å ha alle ruterstikkene, og må derfor ta finessen med tieren. Den holder, og når knekten faller i neste omgang er kontrakten hjemme.

Videre har vi fått brev fra Ferenc Juszt. Juszt er ungarer, men har kommet til Norge etter krigen, og spiller nå for Akademisk Bridgeklubb, Oslo. Han vil blant annet ha rede på navnet på den pussige skvisen han fikk istand i dette spillet:

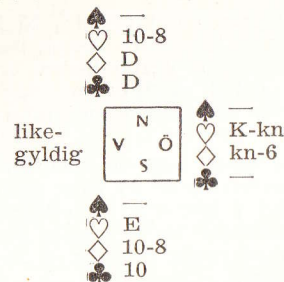

Juszt satt Syd, og med Øst—Vest i faresonen gikk meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♣	pass
1 ♠	pass	pass	pass

I parentes bemerket skulle vi gjerne vite hvorfor ikke motparten deltok i meldingene. Øst—Vest har minst 5 honorstikk, sannsynligvis blir det 5½ eller noe slikt når vi tar hensyn til de tre knektene, og må minst kunne få åtte stikk i grand. Med en knivsodd fordelingsverdier er tre grand opplagt.

Men det er spillet i en spar som interesserer. Liten kløver kom ut. Nord gikk på med kongen, og Øst la knekten. Nord fortsatte med ruterkongen, som ble stukket med esset hos Øst. Kløver kom i retur, Vest stakk med esset og spilte enda en kløver, som Øst stjal. Deretter kom esset og kongen i spar, og etter lang betenkning fortsatte han med liten hjerter, som fikk løpe til Vests dame. Vest spiller trumf, Syd stikker og trekker enda en trumf, og stillingen er:

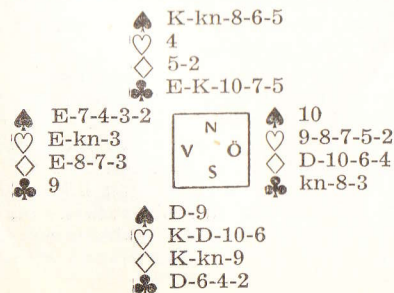

Når Syd nå fortsetter med kløver til bordets dame er Øst skvist. Legger han hjerter tar Syd hjerteress og setter bordet inn igjen på ruterdamen, og hjerter ti gir det siste stikket. Hvis Øst legger ruter kommer stikkene i en litt annen orden, først ruterdamen og deretter hjerteresset, og nå er det ruter ti som står tilslutt.

En pussig skvis, som inntreffer en gang iblant. Vi tør ikke si det internasjonale navnet på denne skvisen, men her hjemme har den fått et så paradoksalt navn som "trumfiskvis uten trumf". Grunnen er at den har stor likhet med trumfiskvisen, hvis vi for eksempel bytter Syds hjerteress med en liten trumf vil det være en ren trumfiskvis. Så navnet er kanskje ikke så dumt likevel.

Juszt har enda en pussig skvis som han beretter om:

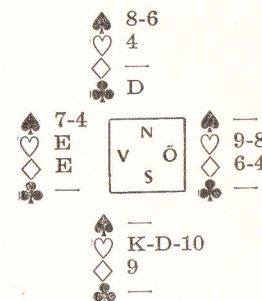

Med Nord—Syd i faresonen gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♥	pass
3 ♣	pass	3 gr	pass
pass	pass		

Vest begynte med ruter tre, Øst bidro med damen og Syd fikk for kongen. Spar dame var det neste kortet, og Vest la liten. Tieren hos Øst var illevarslende. Ny spar fra Syd, og Vest la liten igjen. Nord gikk på med knekten — idet Syd ville gi inntrykk av at han hadde singel kløver. Sparkongen fulgte, Syd kastet en hjerter og Vest kom inn. Etter en lang pause fortsatte han med en liten ruter, og Syd fikk for knekten.

Nå startet Syd kløverne, og etter fire runder var stillingen:

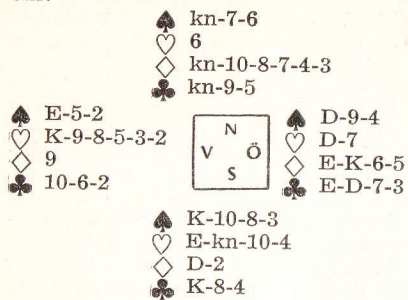

På den siste kløveren kastet Syd hjerter ti, og hva Vest enn gjorde måtte Syd få to stikk til. La han ruteress kunne Syd sette ham inn på hjerteress og få oppspill i spar. Hvis Vest la hjerteresset ville Syd få for kongen og damen i hjerter, og hvis Vest la spar ville Syd få to sparstikk.

Denne skvisen vet jeg iallfall hva heter. Den heter *gardskvis*, og poenget ved den er at Vest må kaste sikre stikk for å gardere en annen farge. Det har ingenting å si at Vest har stoppere i tre farger, poenget ville ha vært nøyaktig det samme hvis vi gir Vest esset og kongen i hjerter, lar Syd få damen, knekten og tieren, og flytter ruterstopperen over til Øst. Vest er like fullt skvist når bordet trekker kløverdamen og Syd kaster hjerter ti.

En gardskvis forekommer sjelden — iallfall er det sjelden at man oppdager den. Kanskje det kommer av at det ikke finnes så faste regler for den som for andre skvisformer.

Vi tar et spill til fra European Bridge Review, som Harrison—Gray beretter om:

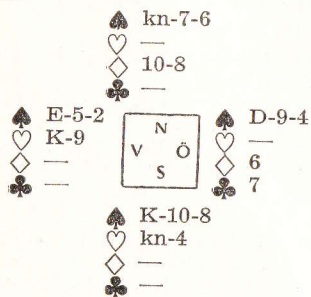
Øst gir, ingen i faresonen.

Spillet forekom i en partturnering og ga skiftende resultat. Ved et av bordene åpnet Øst med en grand og fikk to hjerter til svar. Etter Østs to grand gikk Vest i fire hjerter, som Øst var uforsiktig nok til å doble.

Nord startet med ruterknekten, og i det andre stikk tok Syd Østs hjerterdame med esset. Han spilte sin siste ruter, Vest kastet en kløver og Øst tok. Deretter stjal Vest en ruter, Syd kastet kløver. En liten trumf ble vunnet med Syds tier. Og så var det å finne tilbakespillet.

Motspillet er jo regnet for å være engelskmennenes store styrke, og Syd i dette spillet var ingen begynder, men selveste Terence Reese. Han fortsatte etter lang betenkning med kløverkongen. Han er jo i en tvangssituasjon, det ser ut som om alt er like galt.

Kløveress tok stikket, damen ble også inkassert, og deretter kom en kløverstjeling. Syd kastet spar tre. Stillingen var nå:

Vest fortsatte med hjerterkongen. Nord og Øst kastet ruter, og Reese var i en tvangssituasjon igjen. Han kunne ikke legge den lille trumfen, for da ville han bli satt inn på hjerterknekten og

bli tvunget til å spille spar. Følgelig kastet han knekten og beholdt fireren.

Men Vest var ikke tapt bak en vogn han heller. Han fortsatte med hjerter ni og kastet kløver på bordet, og deretter kom spar to. Nord — Kenneth Konstam — gjorde hva han kunne ved å sette i knekten, men det nyttet ikke. Bordet gikk på med damen, og Reese var jo solgt hvis han ikke stakk. Det hjalp imidlertid ikke å stikke heller, fordi han måtte spille spar tilbake og gi melderer resten.

En elegant duell mellom to hjerner. Vi synes at ikke bare Reese, men også den anonyme Vestspilleren fortjener honnør. (Skal vi tippe det var Harrison—Gray selv, siden han ikke nevner navnet?)

En nøyaktig analyse viser imidlertid at motspillet kunne ha vært enda bedre. Hvis Syd i sjetten stikk returnerer en spar istedenfor kløverkongen skal Vest til og med spille fint for å klare seg med én bet.

Den europeiske bridgeligaens turneringskomité har nå fattet beslutning angående de forskjellige meldesystemer som var innsendt til godkjenning. Resultatet ble at to systemer ble nektet, nemlig Lilliehöök—Wohlins "Efos" og det belgiske paret Devroede og Kunens kløveråpning. Begge systemer ble nektet med tre stemmer (N. M. Nielsen, Norge, Larroivre, Frankrike og Woodward, England) mot to (Werner, Sverige, og Skoruopo, Finland).

Hva den belgiske kløveråpningen angår ble det anført i premissene at svarene er altfor vanskelige for motstanderne, og at en lignende konvensjon allerede for lenge siden ble forbudt i USA.

Mot "Efos" ble det anført at det ville score mange poeng mot svake lag, fordi motstanderne ikke ville forstå prinsippene fullt ut selv om det ble forklart for dem, og at de ville gå trett av å spørre i det uendelige.

Dessuten ble det mot begge systemer innvendt at de ville sinke turneringen om EM i utilbørlig grad, fordi motparten stadig måtte spørre om meningen med en eller annen melding. Det vil i Brighton bli forlangt at man ikke stiller slike spørsmål til motstanderne uten at turneringslederen er tilstede, og da må det ikke komme for mange spørsmål.

Fra NORD til SYD

Få sensasjoner i MN

Det ser ut til at årets Norgesmesterskap for klubber ikke skal bli så overraskende som fjorårets. Ifjor var alle finalistene fra året før allerede slått ut i annen runde, men noe slikt forekommer ikke i år.

Det vil imidlertid ikke si at det er helt fritt for sensasjoner. Vi har kommentert en del av kampene i forrige nummer, og her er resten. Det skjedde ingenting oppsiktsvekkende i Trøndelag, i Møre, på Vestlandet og på Sørlandet. På Østlandet fester vi oss først og fremst ved at Forcingklubben gikk nedover mot Moss, og at Akademisk slo Singelton 1 med svære sifre. En av fjorårsfinalistene, Norrøna, Strømmen, tapte for KNA 3, men så stilte også KNA blant annet med Trygve Sommerfeldt.

Det ble Trara som vant det jevne oppgjøret mot Oppegårdsknektene. Oppegårdsknektene ble først oppgitt som vinnere med 5 poengs overvekt, men så viste det seg at kortene i et spill som ga 7 poeng var blitt forbyttet, slik at begge par fra samme lag fikk sitte Nord—Syd. Og da var det ingenting annet å gjøre enn å stryke spillet, selvfølgelig.

De resultatene vi ikke har oppgitt før er:

117. Hjerter Ess 1, Trondheim—Orkanger	54—43
118. Duplo 1, Trondheim—Centrum 1, Trondheim	58—44
127. Stavanger BK 2—Bryne	96—53
128. Stavanger BK 1—Leiken 2, Kr.sand S	64—39
134. Larvik BK 1—Moss BK 2	60—57
137. Vikersund—Jevnaker 1	60—46
139. Hamar 1—Lillehammer	66—37
142. Ski 2—Tistedal	63—46
143. Trara, Fredrikstad—Oppegårdsknektene	50—48
148. Moss 1—Forcingkl., Oslo	63—46
150. Akademisk 1, Oslo—Singelton, Oslo	83—33
157. Kløverknegt 1, Oslo—Spadilje, Oslo	85—28
158. KNA 1, Oslo—Astra 2, Oslo	63—53
162. KNA 3, Oslo—Norrøna, Strømmen	68—34
165. Blommenholm 1—Kontraktkl., Oslo	78—40

I tredje runde får vi blant annet en kamp mellom Stavanger Bridgeklubb 1 og Doubleton 1, Bergen, som ser ut til å bli litt av en

storkamp. Foreningen og Leiken, begge Kristiansand, skal avgjøre "Sørlandsmesterskapet", og på Østlandet kan Trara—Ski 2, Blommenholm—Oppegård og KNA 3 (med Sommerfeldt) mot Astra 1 by på spenning. Kløverknegt 1 spiller mot Sinsen 3, Sinsen 1 mot OHF 2 og OHF 4 (førstelaget) mot Vienna 2.

NORGESMESTERSKAPETS TREDJE RUNDE

Vi har fått noen ganske få resultater fra Norgesmesterskapets tredje runde. Den største overraskelsen er vel Stavanger Bridgeklubbs klare seier over Doubleton, Bergen. Ikke for det, Stavanger Bridgeklubb stilte med et meget sterkt lag, men vi hadde regnet Doubleton for Vestlandets sterkeste klubb. Dens lag besto av fjorårets Norgesmestre for par, Bolseth og Bøe, sammen med Westlie—Bjerring Larsen, og det er ganske betegnende at Bergens krets har innstillet nettopp disse to parene til å delta i uttagningen for Europamesterskapet.

Videre fester vi oss ved Foreningen, Kristiansands, store seier over Leiken. Det var vel også litt uventet at Larvik slo Moss 1 stort etter ha hatt vanskeligheter med Moss 2 i forrige runde.

De resultatene vi har er følgende:

170. Verdal 1—Ogndal 1	54—49
172. Forcingkl. 4, Trondheim—Hjerter Ess 1, Trondheim	54—49
173. Isfjorden—Kristiansund N	61—45
174. Grand, Alesund—Aalesunds Klubselskap	69—43
176. Stavanger BK 1—Doubleton 1, Bergen	60—46
177. Foreningen, Kristiansand—Leiken, Kristiansand	61—43
180. Larvik—Moss 1	77—40
182. Gjøvik 2—Hamar 1	51—51
183. Vikersund—Drammen	77—34
186. Duplikatkl. 2, Oslo—Eidsvoll 2	69—19
192. Saturn 1, Oslo—Trumf 1, Oslo	100—59
194. Sinsen 1, Oslo—OHF 2, Oslo	67—40
195. Astra 1—KNA 3, Oslo	68—55
196. OHF 4, Oslo—Vienna 2, Oslo	62—44

Det belgiske parimesterskapet er nettopp avsluttet, med følgende resultater:

1. Censer—Polak.
2. Mrs. Kover—de Hemricourt.
3. Roys—Wouters.

ENGLAND

En av Londons største turneringer, The Masters Pair Tournament for the Waddington Cup, er avviklet 4. og 5. februar. De beste resultatene ble:

1. R. Sharples—J. Sharples 719
2. K. Konstam—G. Matheson 705
3. Lady Rhodes—Mrs. R. Markus 678
4. L. Ellison—J. Whitby 677
5. J. Tarlo—E. Alpar 667

Flere av spillerne er gamle kjenninger.

USA

The Winter National Championship Tournament er avviklet i Philadelphia i desember. Resultatene ble:

Par:

1. Charles Whitebrook og Charles E. Goldsmith.
2. E. Jay Becker og Simon Becker.

Firemannslag.

Uavgjort mellom tre lag:

1. Alvin Landy, Elmer I. Schwartz, Sol Mogan, Arthur S. Goldsmith og Jeff Glick.
1. Edward N. Marcus, Mrs. J. E. Folline, Ludwig J. Kabakjian og Benj. O. Johnson.
1. Jack Shore, Richard Kahn, Larry Hirsch, Peter Leventritt og Lee Hasen.

Firemannslag for damer.

Uavgjort mellom to lag:

1. Mrs. L. C. Robinson, Mrs. Henry Sabott, Mrs. R. H. Somdheim og Mrs. C. T. Evans.
1. Mrs. R. Ebersson, Mrs. E. P. Cotter, Kathleen McNutt og Mrs. Ernest Boschan.

Singeltturnering:

1. Sol Seidmann.
2. Arthur E. Cohn.

KONGSVINGER

Som nevnt i julenummeret arrangerte Kongsvinger Bridgeklubb en barometerturnering i slutten av januar. Deltagelsen var 8 svenske og 20 norske par.

Turneringen gikk over tre sesjoner, idet man spilte ni runder à tre spill i hver sesjon. Spillene var forhåndsdublert så mange ganger at alle bord spilte de samme spill i hver runde, og resultatene ble offentliggjort etterhvert.

Herud—Bjørnskaug tok ledelsen til å begynne med, Norderhaug—Ringstad lå på annenplass, og slik var stillingen gjennom den største delen av turneringen. På slutten kom imidlertid Arvikaparet Lysholm—Backström, som hadde ligget på 5—7 plass mesteparten av tiden, opp i teten, og vant foran Skyttern—Heggdahl, som også laget en god innspurt.

Resultatene for de beste ble:

1. Lysholm—Backström, Arvika, Sverige 1186
2. Skyttern—Heggdahl, Kirkenær 1179
3. Norderhaug—Ringstad, Nordstrand/Kløverknekt 1148
4. Arnesen—Herseith, Singelton, Oslo 1102
5. R. Herud—Bjørnskaug, Kongsvinger/Tønsberg 1099
6. Ertzeid—Schøyen, Kongsvinger 1099
7. Fulland—Martinsen, Kongsvinger 1097
8. Greger—Bøckmann-Pedersen, Tønsberg 1096

Vinnerne Lysholm og Backström fikk en aksje i vandrepokalen, som skal vinnes to ganger. Paret har spilt i Norge før, under Aasgaardturneringen 1949.

Turneringen var meget vellykket, og det er visstnok meningen å gjøre den til en årlig tilbakevendende begivenhet. Et tiltak som vi hilser med glede, vi har for mange ganger pekt på at vi har så alt for få slike turneringer.

Kr. M. Walby var en dyktig turneringsleder.

SÄLEN

På det svenske høyfjellshotellet Sälen ble den hittil største norsk-svenske bridgeturnering avviklet 14. og 15. januar. Det startet 32 par fra hvert land, de norske parene var fra Opland og Hedmark og de svenske fra tilstøtende grensedistrikter. Som vanlig i store svenske parturneringer var det barometer og forhåndsdublerte spill, og det hele gikk smertefritt og i vennskapelighetens tegn.

De norske spillerne viste seg å være temmelig overlegne, og vant med 65102 poeng mot 61874 poeng for svenskene. De beste individuelle resultatene ble:

1. Lenth—Hagen, Hamar BK 2360
2. Farstad—Stendal, Stange 2311
3. Pedersen—Normann, KNA, Hamar 2275
4. Sønderal—Sønderal, KNA, Hamar 2250
5. Engebretsen—Løkken, Trysil 2231
6. Wilje—Andersson, Falun, Sverige 2222
7. Fjällman m. frue, Falun, Sverige 2218
8. Paulsen—Hågensen, Rena 2210
9. Gefwert—Pettersson, Långshyttan, Sverige 2196
10. Skrede—Rustad, Elverum 2191

Ialt var 26 klubber representert blant de 64 parene. Returkampen skal etter sigende gå på Hamar i april.

DANMARK

Dansk Bridge Union (forbundet for Jylland og Fyen) har avsluttet sin kvalifiseringsturnering for å kåre de tolv par som skal spille mot Dansk Bridge Ligas par om Danmarks-mesterskapet. Resultatene ble:

1. H. Ginsborg—A. Vogt, Aarhus 1201
2. Elsøe Jensen—S. Nauerby, Odense 1158
3. T. Petersen—L. Hansen, Odense 1135
4. Kanst—Høst, Aalborg 1103
5. H. Schmidt—P. Nielsen, Kolding 1098

Alså praktisk talt bare gamle kjenninger på de første plassene. Vinnerne deltok i Nordisk Mesterskap i Helsingfors i år, og parene på annen og tredjeplass har representert Danmark i Europamesterskapet etter krigen.

Januarkonkurransen

Her er listen over de som har 72 poeng eller mer i januarkonkurransen:

94 poeng: Magnus Dahl, Oslo, og John Gisnes, Fannrem.

90 poeng: Trygg Eriksen, Bodo.

89 poeng: Håkon Hoel, Harstad.

88 poeng: Kåre Kjølstad, Tyristrand, og Per Nielsen, Oslo.

87 poeng: Hans Johan Stokke, Drammen.

86 poeng: Th. Beck, København, og Bjarne Rognlien, Hurdal.

85 poeng: O. Stein Hansen, Oslo.

84 poeng: Ernst Frantzen, Tyssedal, Hans Jacobsen jr., Vestby, og Leo Tvedt, Tyssedal.

82 poeng: Asbjørg Heiring, Sortland, Harald Nergaard, Sandnessjøen, I. H. Sivertsen, Trondheim, og Olav Wego, Oslo.

81 poeng: Leif Tvette, Frosta, Nils Stigmun, Steinkjær og Erik Ødegård, Åndalsnes.

80 poeng: Chris M. F. Brække, Oslo, og Olav Lid, Voss.

77 poeng: Olav O. Uleberg, Hornes, og Sverre Wettre, Hamar.

76 poeng: Olav Gjennestad, Arendal, Werner Hansen, Køge, Danmark, og Hans Jacob Larsen, Porsgrunn.

75 poeng: W. Egeland sen., Kr.-sand S, og Folmer Hauerbach, Haugesund.

73 poeng: W. K. Melbye, Kongsberg, og Henning Schultz, Kirkenes.

Ved loddtrekning ble premien vunnet av John Gisnes, Fannrem, som beskomme med sitt ønske om premie.

For desemberkonkurransen skal Leiv Schwingel, Oslo, ha 89 poeng, Arne Teksum, Hamar, skal ha 88 og O. Stein Hansen, Oslo, skal ha 84 poeng.

SVERIGE

Svenskene har nettopp avviklet det første svenske mesterskapet i bedrift-bridge. 109 lag møtte til start, og etter adskillige kvalifiseringsrunder gjensto ti lag. Et av disse lagene trakk seg, slik at finalen besto av ni lag. Det ble en hard kamp mellom "Handels och Industrikommissionen" og "Kommunalanställda", Stockholm, men tilslutt vant det førstnevnte laget med 16 vp og +86 mp, mot Kommunalanställdas 15 vp og +59 mp. Nummer tre ble ASEA, Västerås, med 11 vp og +36 mp. Det seirende laget besto av Ingrid Bjernald, G. Falk, Holmgren og G. Carlsson.

Når er det?

Til underretning for leserne setter vi her opp en tabell over turneringer etc. som skal arrangeres i tiden som kommer. Vi er taknemlig for å få beskjed fra arrangører så snart datoen for et arrangement er fastsatt. Vi vil ta beskjed om dette inn i første nummer og la den bli stående til turneringen er ferdig. Interne klubbturneringer kan ikke regne å komme med.

Mars

18. Siste spilledag for forbundets mereturnering.

24—26 i Oslo. Uttagningsturnering for Europamesterskapet.

April

12—19 i Nizza. Internasjonal turnering.

23—24 i Hälsingborg: "Öresundsträffen", internasjonal parturnering.

I Bodo: Kamp mellom kretsmerkene i Nordnorge om finaleplassen i NM for klubber. Dato ennå ikke fastsatt.

Hamar: Internasjonal parturnering. Dato ennå ikke fastsatt.

Mai

4. og 8. i Oslo. Finalen i Oslomesterskapet for par.

6—7. Landsdelsfinalene i Norgesmesterskapet for par. Spilles i Strømmen, Sandefjord, Stavanger, Steinkjær og Harstad.

18—21 i Trondheim: Norgesmesterskapet for klubber.

21. i Trondheim: Norsk Bridgeforbunds årsting.

Juni

4—11. i Brighton, England: Europamesterskapet.

23—25. i Arendal: Norgesmesterskapet for par.

Lavinthalsignalet

kan aldri ersatte sunn og fornuftig tenkning. Hvis man ikke kan legge et kort uten at makker skal ta det for et slags Lavinthal, bør man enten slutte med å spille bridge eller slutte med Lavinthalsignalet.